UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

D ante J

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

ro Anagninos vocat deuios.ꝙ eẽnt extra viã militarẽ collocati.Et Hora.ſcortum deuium dixit quod eſt a via remotum.Proper.Letoꝛ ꝙ ſine me de via rura colis.

Deuio.as.ex de ⁊ vio.as.a recta via recedo. Abuſiue ꝓ deflecto ſumit̃.Hiero.paſſiuum ꝓtulit. lib.numeri.Ubi nec ad dextram nec ad ſiniſtram poterat deuiari.obuius ſtetit.

Deuito.as.pe.ꝓ.declino.Ter.in an. Poſthac incolumen ſatis ſcio foꝛe hoc nunc ſi deuito malum.

Deuoco.as.pe.coꝛ.vocando deduco:ſiue inde aut deoꝛſum voco.Liui.lib.iiij.Cũ a saucijs hoſtibus ſciſcitando cõperiſſet caſtra volſcoꝛum deſerta eſſe lętus a tumulo ſuos deuocat Ci.li.tuſ. per tranſlationem locutus eſt. Socrates pꝛimus philoſophiam deuocauit e cęlo.Quod eſt quaſi deduxit.

Deuolo.as.pe.coꝛ.de alto volo. Plau.in am. Poſtꝗ̃ in cunis conditus deuolãt anguens iubati deoꝛſum ĩ pluuiũ duo maximi.Per tranſlationẽ deponit̃ pꝛo decurro.Liu.li.iij. Alij inter tumultum p̃cipites pauoꝛe in foꝝ deuolant.Idem. lib. ij.ꝓ deſilio poſuit.Deuolãt de tribunali vt lictoꝛi auxilio eſſent.Aliqñ deuolare eſt alio volare hoc eſt diſcedere.Ci.ad heren.Ita falſi amici ſereno vitę in tempoꝛe pꝛęſto ſunt: ſimul atqꝫ hominem foꝛtunę viderint:deuolant omnes.

Deuoluo.is.oĩbus aptat̃ quę a ſũmo deoꝛſum decidũt ſeu delabunt̃:vt ſaxa:vt aq̃:ſiue cũ hoĩes ĩde p̃cipitant̃. Col. lib.j. Huic ꝓxima fluens aq̃ e montibꝰ oꝛiũda q̃ ꝑ ſaxa p̃ceps deuoluit̃.Liui.li.ij.de bel.pu.Saxa ĩgẽtia ĩ agmena dauoluũt. Per trãſlationẽ ṽo dicimꝰ Deuoluta ẽ res.deuoluta ẽ hẽditas:qꝺ vulgo ꝺ̃ de manu ĩ manũ.Idẽ li.v.Et eo deuoluirẽ vt aut p̃ricij:aut p̃ricioꝝ aſſeclę hñdi tri.plebis ſint Hero.Illa interĩ diuux egredia ⁊ q̃ de fõtibꝰ tullianis hauſerat ſapiẽtiã nupſit. Saluſtio inimico eiꝰ.Et tertio. Meſſalę coꝛuino ⁊ quaſi per quoſdam gradus eloquentię deuoluta eſt.

Deuoꝛo.as.pe.coꝛ.voꝛando deijcio.Cato de ruſ. Bos ſi ęgrotare cęperit dato ꝯtinuo ieiunio ouum gallinaceum crudū integrũ facito deuoꝛet.Refertur etiaꝫ ad alios ſenſus Mar. Oculis deuoꝛantibus dꝛaucos.Plau.Aſcultate atqꝫ operaꝫ date: ⁊ mea dicta deuoꝛate. Illud enim oculoꝛum: hoc aurium aditatem ſignificat.

Deuoueo.es.pe.coꝛ.ſignificat ſolẽniter voueo.Uouere ãt ẽ aliq̃d ſancte ꝓmittere.Uirg.lib.xij. Quoꝝ ſe deuouet aris. Ci. lib.iij.offi.Quid Agamenõ cũ deuouiſſet dianę qꝺ in ſuo regno pulcherrimũ natum eẽt illo anno ĩmolauit Iphigeniã. Itẽ deuouere ẽ moꝛti dedere.Liui.li.ix.Equidẽ moꝛtem ꝓ p̃ria pꝛęclarẽ eſſe fateoꝛ: ⁊ me vel deuouere ꝓ pp̃lo romano legiõibuſqꝫ vel in medios me mittere hoſtes paratus ſum. Itẽ deuouere ẽ diris ĩpꝛęcationibꝰ malũ alicui optare. Oui. in Ibin Illũ ego deuoueo quẽ mens intelligit ibin. Hic deuotio ꝓ execrationę.Sue.ĩ Cali. Lenis adeo ⁊ ĩnoxiꝰ vt piſoni decreta ſua reſcĩdẽti nõ pꝛius ſuccẽſere in aĩum induxerit ꝗ̃ veneficijs quoqꝫ ⁊ deuotionibꝰ ĩpugnari ſe ꝯperiſſet. Hę deuotiões tales erãt: quales dire fuerunt apud p̃ſcos q̃ talẽ hẽre poteſtatẽ credebant̃: vt nemini fas eẽt q̃ ĩ eas incidiſſet euadere. Inter carmina magica duo erãt apud maioꝛes maxĩę religionis: quoꝝ altero dij tutelares vꝛbiũ euocabant̃ ab hoſte victoꝛe ne deos captiuos ducere viderent̃. Altero deuouabant̃.i.moꝛti debebãt vꝛbis exercitus hoĩuꝫ capita q̃ ſe traderẽt ire numinũ ꝓ ſalute aliena: q̃le fuit carmẽ duoꝝ decioꝝ q̃ ſe ꝓ p̃rię ſalute deuouerũt. Liui.li.ix.Eq̃dẽ moꝛtẽ ꝓ patria p̃clarã eẽ fateoꝛ: ⁊ me vel deuouere ꝓ populo romano legionibuſqꝫ vl̃ in medios me mittere hoſtes.

Deuotus deſtinatꝰ: ⁊ ad ꝓſperũ aduerſũ trahit̃.Uar.Tũ deuoto tibi aĩo vtere:Uirg. Pꝛęcipue ĩfelix peſti deuota futurę.

Deus varię a varijs deduci ſolet. Nã q̃dã a θεοσ deriuãt qꝺ deum ſignificat.Alij απο του θεο.Moſcopolus θέον λεγεσθαι οτι θεω το τρεχω θεους γαρε λλην ας ταϛοιχεια ελέγομα θεουσι μ αει και αριϛοτε λης Alij απὸ του θεωμαι: ſpeculoꝛ ꝙ in maieſtate diuina tanꝗ̃ in ſpeculo cũcta reſultent aut qꝛ cũcta intuẽtur vel potius το Δεος του Δεεος φοβὸς λεγεται οτι αυτου ομ Δεμ μειξομ.Uñ Statius. Pꝛimus ĩ oꝛbe deos fecit timoꝛ. Qui dã a dando: qꝛ hoĩbus det q̃cq̃d ẽ cõmodũ. Nonnulli deum dici putãt ꝙ nihil ei deſit. Hic Deitas q̃ ⁊ diuinitas ꝺ̃.Aug. li.vij.de ci.dei. Hãc diuinitatẽ.vel vt ſic dicã deitatẽ. Nã et hoc ṽbo vti iam nr̃os nõ piget vt exp̃ſſius e gręco transferunt.qꝺ illi theoteta appellant: Deũ ⁊ diuũ q̃daꝫ indifferẽter accipiunt. Alij deos volunt ꝑpetuos eẽ diuos ṽo ex hoĩbus factos.Et lꝫ deus diffiniri neq̃at. tñ ita deſcribi p̃t. Deus eſt mens vniuerſi: vel deus eſt aĩus per ĩmenſas mũdi partes oẽmqꝫ nãm cõmeans atqꝫ diffuſus ex quo oĩa q̃ naſcũt̃ animalia vitã capiũt. Ul̃ deꝰ ẽ ĩfinita mẽs ꝑ ſeipſam mouetur.

Deuteria a gręcis dicuntur vina aqua mixta. hoc eſt ſecundaria. Nam Δεττέρομ ſecundum dicitur. Fit ex maceratis aqua vinaceis poſt muſtum acinis expꝛęſſum.

Dextera vel dextra manus quę qm̃ validioꝛ ẽ ſiniſtra dare dextrã dicimus nõ mõ manũ poꝛrigere ſed ẽt auxilium p̃ſtare Uir.Da dextrã miſero dextrã. Numa Põpilius vt ait Liuius fidei cõſecrauit.Dextra ſe antiqui venerabant̃: ꝑ dextrã iurabant tanꝗ̃ fidei ſedẽ ⁊ virtutis miniſtram.

Dexter dextri vel dexteri q̃ dextrę partis ẽ.Uirg.Quo tãdẽ mihi dexter ab is. Interdũ ꝺ̃ aptus ꝯueniẽs agilis ab aptitudine dextrę manꝰ.Sta.li.iij.ſyl.Signa frenatę moderatus alę aſture dextro. Hic ꝺ̃ xterioꝛ fit a Dexterimꝰ ꝓ aptioꝛ ⁊ aptiſſimꝰ.Dexteritas aptitudo.Antiq̃ dextimũ ⁊ ſiniſtimũ ꝓ dextro ⁊ ſiniſtro dicebãt.Aliqñ ẽt Dexter ꝺ̃ pꝛoſper ꝓpiciꝰ. Uirg.li.viij.Et nos ⁊ tua dexter adipede ſacra ſecundo.

Dextroꝛſum aduerbium ſignificat verſus dextram partem.

Dextrale.oꝛnamẽtũ dextrę cõe viris ⁊ mulieribus.Hier.ĩ exo. viri cũ mulieribus p̃buerunt armillas ⁊ ĩaures anulo ⁊ dextralia. Huius diminutiuũ ẽ dextraliolũ: vt ĩ li. Judith. Induxit ſãdalia in pedibus ſuis: aſſũpſitqꝫ dextratiola ⁊ ĩaures

Detrocherium muliebꝛe bꝛachioꝝ oꝛnamentum qꝺ ex auro in anuli lati foꝛmam gemmis pꝛęcioſiſſimis integebatur. Jul. Capito.ſcribit maximinũ pollice fuiſſe tam vaſto vt vxoꝛis dextrocherio vteretur pꝛo anulo.

Dextrarij dicuntur equi maxime bigarij.

Dextro.as.ſignificat equos bigarios iungo. Solinus.Tarpeiũ iouem terna dextractione luſtrauit. Lau. valla. Triũphaſſe exiſtimas cęſarẽ quotiẽs domo ꝓdibant: vt nunc ſolet papa p̃cedentibus albis eq̃s: quos ſtrados famuli dextrant.

Depeciſcoꝛ.eris.depectus: ex de ⁊ paciſcoꝛ.ſignificat ſicut ſimplex: ⁊ tam in bonã ꝗ̃ in malam partẽ ſignificat.Ter.ĩ phoꝛ. Ita medij bñ ament. vt mihi liceat tam diu quod amo frui iam ꝺ̃peciſci moꝛte cupio.Ci.Quidã cũ circũſederetur neqꝫ effugere vllo mõ poſſet.depectus eſt cum hoſtibus: vt arma ⁊ impedimenta relinqueret: milites educeret.

Depeculoꝛ.pe.coꝛ.ex de.pepeculoꝛ.qꝺ a peculiũ deducitur. peculiũ ṽo lucrũ ſig̃t: vel quicq̃d ſua ĩduſtria quis acquiſiuit. Qui autẽ peculiũ: ſiue quid peculij ſurripuerit depeculatoꝛ dicet̃ ꝗ̃ꝗ̃ ſint q̃ dicãt.Depeculari ꝓp̃e eẽ furari ea q̃ ad rẽp. ſiue p̃ncipẽ: ſiue ad ſacrã pertinent.Sed Ci.li.j.ad herẽ. docet aliud eẽ furtũ: aliud peculatũ. Siquis inq̃t peculatꝰ accuſat̃ ꝙ vaſa argẽtea publica ꝺ̃ loco p̃uato dicat̃ ſuſtuliſſe poſſit dicere cũ diffõne ſit vſus q̃d ſit furtũ.q̃d ſit peculatus ſecũ furti agi ⁊ nõ peculatꝰ opoꝛtere Et ĩ ver.acti.i.Quibꝰ ĩ ꝓuincijs multas domos: plurimas vꝛbes oĩa fana depeculatus.

Depello.is depuli depulſum deoꝛſum pello.Lact.li.ij. Inueteratos depullimꝰ erroꝛes. Interdũ Depellere cum abducere remouere.Uirg.Dulce ſatis humoꝛ depulſis arbutꝰ hędis. Nã ꝺ̃pulſus ꝓp̃e poſuit ꝙ agnos quadã vi. ab vberibꝰ matrũ pelli ꝯſtat dũ repugnãt ne ĩde amoueãt̃. Inde Depulſus ꝺ̃ ꝯ̃ voluntatẽ amotus. Amouemur enĩ a re grata ⁊ iucũda.

D ante I

Di ⁊ dis.p̃poſitiones eiuſdem ſignificationis ſunt: qꝛ ambę ſeparatiue. ⁊ ĩ compõne ſolũ reperiũtur. Coponit̃ aũt.di.cum dictionibꝰ incipientibꝰ a.d.vt Diduco.g.vt Digero.l.fit Diluo.m.vt Dimitto.n.vt Dinũero.i.vt Dijudico.u.vt Diuerto ⁊ vbiqꝫ pꝛoducitur niſi indirimo et diſertus. Dis vero mõ negationem denotat vt difficilis: diffido. Mõ diuerſitatem

vt diſſido. Mō diuiſionē vt diſſocio diſiūgo. Mō ſignificat valde vt diſcrutior diſcupio. Mō varie ſiue in diuerſas ptes: vt diſpono diſſemino. Quādoqꝫ male: vt diſpereo male pereo Cōponiturqꝫ cū.c. vt diſcūbo. f. vt diffūdo. vbi. ſ. mutatur i.f. euphonię cā. p. vt diſputo. q. vt diſquiro. r. vt diſtrahor. s. vt diſſimulo. t. vt diſturbo. J. ɔſonāte vt diſiūgo. Eſt qn̄ di. gr̄ca dictio ſit. ⁊ ſigt bis vl' duo vt digamꝰ diadrachma

Dia. ꝑpoſitio gręca apud nos per ⁊ pp ſignificat. Eſt ⁊ nomen duarū inſularū: quarū vna cretę adiacet: alia ī mari tyrrheno quę alijs noībus naxos ⁊ ſtrongylos vocaẗ ð qua Oui. Qua breuis ęquoreis dia feritur aqs. Dia ēt dicta eſt hebedea quędam: ⁊ dia actūs gręcus quo iouem ſignificamus.

Diabolus. latine calūniator dicitur Διαβόλη calumnia Διαβαλλο criminor.

Dialogus grece. latine diſputatio ab Διαλεγομας quod eſt diſputo. ex Δια per. λεγομας ſermocinor vl' diſputo. Logos ſermonē: ⁊ orationē cōprehēdit. Et eſt dialogꝰ oro vbi diſputantes introducuntur quotquot auctori libuerit. non aūt dia a duo λογος ſermo ꝙ ſit ſermo duorꝫ cum tn̄ ſūt v. ⁊. vj. aliqn̄ plures vt Plato. ſed ſomniant.

Diacon. diaconos. os. in us. fit diaconus. a diaconeo miniſtro. Eſt enim diaconus miniſter diaconia miniſteriuꝫ. Nos diaconum dicimus ⁊ diaconatum pro ordine diaconi.

Diadema. pe. p. quod qdā cum diph. ſcribunt geſtamen regis a διαδεω circūligo. Nā hꝫ duo appendicula qbus caput ligaẗ. Hinc diadematus diademate ornatus. Ci. in oratiōe ad pplm̄. Nō vt pro. Q. Metello viro clariſſimo iaꝫ ſpectata ętate filius non. L. Diadematꝰ conſularis ſumma auctoritate. non. Q. Metellus cenſorius.

Dięreſis dici poteſt diuiſio. Figura cum vna ſyllaba ī duas diuiditur: vt apud Hor. Nunc mare nunc ſylue. quod triſyllabum eſt. Dięretus: diuiſibilis Diereo diuido.

Dięta cęnaculū in quo ęſtate cęnatur ad vmbraꝫ hyeme ad ſolem. qð ⁊ cęnatio dr̄. Hoc nomē qdā a gręco deriuāt διαιτωμαι viuo ⁊ ɔuerſor. In his enim cenaculis viuimus ⁊ verſamur. Vn̄ ēt dięta noīaẗ victus: ⁊ medicinę ps dięteticā nūcupaẗ. q̄ victa medeẗ. Nā medicia ī tres ptes diuiſa ē ī dieteticā q̄ victu ī pharmaceuticā q̄ medicamētis. ī chirurgicā q̄ manu morbos curat. Var. vo ꝙ in ea p diē edaẗ dici exiſtimat. In hortis vo ędificari ſolebat: licebatqꝫ teſtatori dietā ī hortis vxoris ędificatā diruēdā legare. ſi id fieri ſine fūdi detrimēto poſſet. Apð gręcos ſumiẗ ꝑ iudiciorū loco: ⁊ ꝑ loco quo arbitri ɔueniūt. Et tūc dr̄ a dięteo iudico vt arbiter. Ab aliqbꝰ accipitur pro diario. hoc eſt vnius diei cibo

Dięiarij vocabantur miniſtri dięte ſeruientes. quoꝝ meminit Ulp. de fundo inſtructo. Et dięțari dn̄r q̄ in aliena cęnacula furandi gratia ſe dirigebant quos vlp. ſcribit pluſq̄ꝫ fures eſſe puniendos. Itaqꝫ aut ad tempus relegandos aut in opus publicum dandos: aut fuſtibus cędendos.

Diętitę a gręcis appellantur arbitri.

Diagrāma. atis. gęometria deſignata: ſiue quadrangulus: ſiue triangulus: vel inſcriptio libri.

Diagoras. nomē phi: q̄ atheos cognominatus eſt. i. negans deos. Hic cum ſamothraciam veniſſet: atqꝫ ei quidā amicꝰ dixiſſet. Tu q̄ deos putas hūana negligere: nōne aduertis ex tot tabulis pictis quam multi votis vim tempeſtatis effugerint in portūqꝫ ſalui peruenerīt. Ita fit inquit. Illi enim num q̄ꝫ picti ſunt qui naufragia fecerunt in mariqꝫ perierunt.

Dialecticos gręci vocant loquendi genera. ſicuti docet Quinti. lib. j. quę apud illos quinqꝫ ſunt. ſ. ionica. dorica. attica. ęolica ⁊ communis lingua.

Dialectica latīe diſputatoria dr̄ a διαλεγομας diſputo δια enim per λεγομας ſmocior qr ſmociationem diſputatio ꝓſequitur. Hinc dialecticus. a. um. Hier. contra Ruf. Septē mōs concluſionū dialectica me elementa docuerunt.

Dialyſis gręce latine diſſolutio dicitur.

Dialyton. pe. cor. dici pōt diſſolutū διαλυω diſſoluo. Figura cū ſicut coniūctionibus dictiones ꝓferuntur punctatim: vt ite ferte citi ferrum. date tela impellite remos.

Dial'. Jouis αποτου διας. i. a ioue vt flamē dial'. i. iouial'. Et dial' ꝑ aere. Vn̄ ſubdialis. ſubaere. Ply. lib. xxxiiij. Illa ſup terram ex ſubdialibꝰ petris cędiẗ. Hęc ex obrutis Idē Subdialia pauimenta gręci inuenere. i. q̄ permanent ſub dio.

Dialis quoqꝫ a die dici pōt: vt ɔſul dialis q̄ vno tm̄ die conſul fuit. Et Hora. Nauem diales diſſipati ſunt cineres.

Diameter. pe. cor. mēſura: ſiue linea dimetiēs a gręcis diametros dicitur. Col. li. vj. Eſto area rotunda cuius diametros ideſt dimenſio habeat pedes. lxx.

Diadumenus. quaſi vittatus diadematuſqꝫ quo nomine dictꝰ eſt iuuenis quidam ſpecioſus.

Dianęa a nr̄is dr̄ mens: ſiue ītellectꝰ. Vn̄ ab oratoribus poniẗ ꝑ quadā figura q̄ ſenſu magis q̄ꝫ verba deſignat. Quinti. li. j. Figuras quęqꝫ lexeos: quęqꝫ dianęas vocantur.

Diana a διος. i. ioue q̄ſi iouiniana Jouis filia ex latona q̄ ⁊ luna ſic dicta ꝙ q̄ſi diē noctu efficiat. Vel ꝙ noctu ſola luceat q̄ſi lucēs vna. Quapp ⁊ noctiluca ī palatio vocabaẗ ꝙ ibi noctu tēplū eiꝰ luceret vel q̄ſi deuiana qr venātes per ſyluas deuiare ſolent. Ab ea Dianꝰ dicebaẗ locꝰ ei ɔſecratꝰ. Eādē eē Lucinā dicūt ⁊ iunonē: Juno a iuuādo: Lucina ꝙ ptū ī lucē ꝓdat quā ī pariēdo inuocāt. Virg. Caſta faue lucina tuꝰ iā regnat apollo. ſiue vt ply. ſentit. ꝙ oculis pſit ⁊ luci. Siue a luco quē romę ī exqlijs habebat Dicta ē ⁊ ꝓſerpina vt īfra dicetur. Et dictyna ꝙ dū minoeꝫ regē viꝫ inferre volētē fugeret in mari ſe precipitē dedit: cadauerqꝫ eius a piſcatoribus inuentū: propter qð a rętibus quę gręce δικτυα dictya dicūtur nomē ei impoſituꝫ. Preterea Hecate dicta fuit: vel ꝙ centum victimis placaretur: vel ꝙ centum annos errare faceret inſepultos. Dicta eſt ⁊ Pergęa a Perga Pamphilię oppido in quo tēplum habuit inſigne. Plures tamē dianas fuiſſe. Ci. lib. de natura deorum ſcribit. Sed illa nominatiſſima eſt q̄ eodē partu cū apolline ex ioue ⁊ latona nata ē. Hec ob v̄ginitatis amorē ferẗ hoīuꝫ ɔſortia aufugiſſe ⁊ vt a ſe libidinis pruritū amouēt: venādo ſyluas īcolebat paucaꝝ v̄ginū cōitatu ɔtēta. Arcū ferebat ⁊ pharetrā ſuccīcta ſp īcedēſ ⁊ cothurno īduta ob hāc cāꝫ ſyluaꝝ ⁊ nēoꝝ dea putabaẗ

Diaphora. pe. cor. latine differentia Diaphorus diuerſus. Diaphoretica. viſ diſcuſſoria. hoc eſt diſſolutoria diſcutiuntur incipientia tabercula: emittūtur cōcocta ⁊ ſuppurantia.

Diaphonia cuꝫ accentu in pe. diſſenſio diſcordia διαφονεω diſcordo diſſono.

Diaphragma. atis. dr̄ oē mediū: ⁊ nariū diuiſio. Vn̄ ⁊ ꝑ pariete ſeu mēbrana qdā tenui in retis ſilitudinē facta ī corpore que veluti paries qdā cor pulmonēqꝫ ſepiat: ⁊ a iccore lyeneqꝫ ſeperet. Nā φραττω latine ſepio ⁊ obſtruo dr̄ hāc mēbranā latini trāſuerſuꝫ ſeptū appellāt. Cor. li. iiij. At ſub corde atqꝫ pulmone trāſuerſum ex valida mēbrana ſeptuꝫ eſt.

Diaporeſis pe. pro. latine dubitatio. Figura oratoria q̄ fit quotiēs oīa ⁊ magna videnẗ ⁊ paria ita vt orator neſciat a qbꝰ potiſſimū dicē īcipiat. Ter. ī Eu. Quid cōmemorē p̄muꝫ: aut laudē marie illū q̄ dedit mihi cōſiliū vt facereꝫ: an me q̄ auſus ſim incipe: an fortunā collaudē que gubernatrix fuit:

Diapſalma. atis q̄d ſignificet docet Hiero. ad Marcellam ſcribēs cuius ſunt hęc verba. Quidā diapſalma cōmutationeꝫ metri dixerūt eſſe alij pauſationē ſpirituſſancti. nōnulli alterius ſenſus exordiū. Sunt qui rithmi diſtinctionē. Et quia pſalmi tūc tpis iuncta voce ad organū canebanẗ cuius cauſa muſice varietatis exiſtimēt ſilētiū nobis nihil hoꝝ videẗ cū Aqla qui verboꝝ hebreoꝝ diligētiſſimus explicator eſt. Sela hoc eſt diapſalma ſemp trāſtulerit. Et inueniamus in pſalmorū quoqꝫ fine diapſalma poſitū vt eſt ī tertio. Dētes peccatorū cōtriuiſti: dn̄i eſt ſalus ⁊ ſup populū tuū benedictio tua. Sela. i. ſemp. Et quis eſt iſte rex glorie: dn̄s virtutum ipſe eſt rex glorie ſemp. Hoc verbū ſupiora pariter inferiora cōnectit: aut certe docet ſempiterna eē q̄ dicta ſunt: vt eſt illud. Multi dicunt anime meę non eſt ſalus illi in deo ſuo: ſemper. Et rurſum. Voce mea ad dominum clamaui et exaudiuit me de monte ſancto ſuo. ſemper. Scire autem debemus apud hebręos in fine libroruꝫ vnum e tribus

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſolere ſubnecti: vt aut Amē ſcribāt aut Sela. aut Salom.ꝙ exprimunt pacē. Igiť vt ſolemus nos ↄplectis opuſculis ad diſtinctionē rei alterius ſubſequētis medium interponere. Explicit aut feliciter aut aliq̄d huiuſmodi ita ⁊ hebꝛei: vt q̄ ſcripta ſunt roboꝛenť facere ſolēt vt dicāt amē: aut in ſempiternū ⁊ ſcribenda cōmemoꝛant vt ponant ſela: aut tranſacta feliciter pꝛoteſtantur pacem in vltimo ſubnotantes.

Diariū. a die fit: ⁊ ſignificat victū quotidianū. i. qđ in vnius diei cibū datur. Mar. Sed lupus vſuram puerıq̄ʒ diaria poſcunt. Sumitur ⁊ pꝛo libꝛo ſeu hiſtoꝛia quę per ſingulos dies ſcribitur ⁊ a gręcis dicitur Ephemeris.

Diaſtaſis. pe. coꝛ. latine diſtantia ex διὰ quę aliquando ob et longe deſignat: ⁊ στάσις diſtantia.

Diaſtole. pe. coꝛ. diſtinctio vel dilatio. Figura cum vna dictio vel ſententia ab alia diſtinguitur: vel cuʒ bꝛeuis ſyllaba pꝛoducitur. διαστέλλω διαστολή.

Diaſtrophos. pe. coꝛ. latine peruerſus dicitur ἐξ διαστρέφω.

Diapaſon. pe. coꝛ. muſicę artis ſymphonia conſtans ex quinq̄ʒ tonis ⁊ duobus ſemitonis. i. de diapente ⁊ diateſſaron. οἱ ορει διακαι πασωμ απο πασῆ πασῆς.

Diapente.

Diateſaron. latine de octo: qꝛ octo voces habet.

Diaſatyrō cōpoſitio q̄dā medicoꝝ ad excitandam venerem.

Diapaſma. atis. inſꝑgimē quo ad ſudoꝛes coercendos vtimur cuiuſmodi ſunt q̄ ſiccis odoꝛibus conſtant: vt inquit Ply. li. xiij. dꝛ. απο του διαπάσσω inſpergo. Marti. Quid qđ ſolet grauius mixtum diapaſmate virus.

Diaſtema. atis. latine ſpatiū. Hʒ pe. ꝓ. Nam gręce διάστημα Unde errauit Sidonius: qui cauſa coꝛripuit. Sic placidaʒ paphien ſeruare diaſtema quintum.

Diatheſis. pe coꝛ. affectus ⁊ vnum ex accidentibus verbi. quod latini gn̄s vocant.

Diatypoſis. pen. pꝛo. latine foꝛmatio dicitur τυπος τυπόω και τυπωσις.

Diaſyrmos. dici pōt diſtractio ab διασύρω diſtrabo. Figura cū vna dictio ad duo diuerſa ſignificata diſtrabiť. Uirg. Interſtrepere anſer oloꝛes. ideſt malus poeta inter bonus Fit ēt qn̄ quis magna verbis cōminuit ⁊ minima extollit.

Diaulos. latine certamen vel curſus.

Dibapha. pen. coꝛ. purpura biſtincta. Unde ⁊ pꝛęcioſioꝛ quali vtebanť magiſtratus in ꝑtexta. Nam dis bis βαφή baphe tincturā ſig̃t βάπτω tingo βαπτής tictoꝛ. Ci. Cęlio. Curtius noſter dibaphū cogitat: ſʒ eū īfectoꝛ moꝛať cū ſig̃re vellet curtiū hominē minimi ꝑtij aſpirare ad magiſtratū: puniť etiā ꝓ veſte delicatioꝛe digníoꝛe q̄ biſtincta ſit. Scrib t Ser. dibapha loca tyri vbi repetita infectura lanę tingebantur.

Dica. cauſa. Ter. in phoꝛ. En nunq̄ʒ iniuriaꝝ audiſti mihi ſcriptam dicam. Ci. Scribitur heraclio dica.

Dicęo ſine iuſtitia ſiue iuſti intelligentia.

Dicęa vꝛbs eſt in Thermaico ſinu a Diceo Neptuni filio.

Dicęarchus. iuſtus ꝑnceps. Ex δικαιος iuſtus αρχος pꝛinceps. Eſt nomē ph̄i meſenij de quo Ci. li. tuſ. Hic opinatus eſt hoīum exoꝛdiū nullū extitiſſe: tanq̄ʒ ſemper fuerit humanum gn̄s. Cōpoſuit tres libꝛos inquibus ſuā ſuꝑ aīa declarauit ſententiā: qui aīam nihil aliud eſſe arbitrabať q̄ʒ vim quādā atq̄ʒ potentiā ęquabiliter fuſam tā in coꝛpoꝛibꝰ bꝛutoꝛū q̄ʒ hoīum quę a coꝛpoꝛe foꝛet inſeperabilis vt a moꝛte nullus ſenſus ſuꝑeſſe: ſed totū aīal cōmoꝛeretur.

Dicęarchia: quę nunc puteolis: ꝙ ea ciuitas quōdaʒ iuſtiſſime regebať. Nā gręci δικην iuſtitiā vocant. ⁊ αρχην pꝛincipatū. Quidā ſcribunt dicarchęa. Sido. apollinaris. Namq̄ʒ dicarchęę tranſlatus puluis arenę.

Dico. as. pꝛia ꝓ. ad obſequiū do: ↄſecro offero. Un̄ in vſu eſt. Sacerdos dicatus ē numini. Ci. Cęlio. li. j. Ballū q̄ʒti faciaʒ q̄ʒq̄ʒ me ei totū dicauerī ex ipſo ſcies. Huius v̄bi cōpoſita ſūt Abdico: dedico: indico: iudico: ꝑdico: vēdico. ⁊ vindico.

Dico. is. pe. pꝛo. xi. ctum. pꝛopꝛię ſig̃t loquoꝛ: vt ſi quis me roget q̄d dicis: ego ita reſpondeā nihil dico. Apud oꝛatoꝛes v̄o loqui eſt. qualiacūq̄ʒ verba pꝛoferre dicere v̄o eleganť ⁊ facunde. Quintil. libꝛo decimo. Nā mihi ne dicere quidē videtur niſi q̄ diſpoſite oꝛnate copioſe dicit. Hinc dictio vocatur oꝛatoꝛia ⁊ facunda oꝛatio. Nā ab illo generali. huius verbi ſignificato fit dictio ꝓ vocabulo ſeu verbo. Dicere etiā vocare nominare ē. Uirg. Eſt locus heſperiā grai cognomine dicūt. Quandoq̄ʒ ponitur ꝓ Conſtituere. Ter. in an. Hic nuptijs dictus eſt dies. Quādoq̄ʒ pꝛo indicare. Uirgi. Dic mihi dameta cuium pecus an melibęi: Quandoq̄ʒ pꝛo denūciare Ter. in an. Sed dico ne temere facias: Quandoq̄ʒ pꝛo pꝛomittere. Pompo. in pictoꝛibus. Nummos cretos dico quinquaginta millia. Sal. lib. ij. Eodem anno in macedonia. C. Curio in pꝛincipio veris cum exercitu pꝛofectus in dardaniam quibus potuit pecunias dictas coegit. Quandoq̄ʒ affirmare. Mar. Cum verus patrię diceris eſſe pater quandoq̄ʒ pꝛo dare. Ci. li. ij. offi. Commode autem quicūq̄ʒ dixit pecuniam. Sic etiam dare pꝛo dicere ſumitur. Uirg. Sed tamen iſte deus qui ſit da tityre nobis. Quandoq̄ʒ pꝛo dicare. Idem Iunoni inferne dictus ſacer. quandoq̄ʒ pꝛo velle: ſignare. Ter. in eu. At neſciebā id dicere iſta. Et alibi. Quaſi tu dicis factum id meo conſilio. Quādoq̄ʒ ꝓ aſſignare: vt ille dixit diem mihi ad populū. i. aſſignauit diem ad reſpondendum. Quādoq̄ʒ ꝓ defendere: vt Cicero dixit cauſam Milonis. Quādoq̄ʒ pꝛo cātare. Uirg. Alternis dicetis amant alterna camene. Quādoq̄ʒ ꝓ intelligere ab eo quod pꝛęcedit id quod ſequitur. Ter. Dum cuʒ idem faciunt ſępe vt poſſis dicere. hoc licet impune facere huic: illi nō licet. qn̄q̄ʒ ꝓ pꝛonūciare. Hinc dicere ſn̄iam dicimur cuʒ tanq̄ʒ ↄſiliarij quid nobis videť pꝛonūciamus. Licet qn̄q̄ʒ dicere ſn̄iam ſit pꝛoferre ſn̄iam hoc eſt ꝓnūciare ⁊ determinare. Quintil. Apud iudices quidē ſcđm legē dicturos ſn̄iaʒ de ↄfeſſis pꝛęcipue ridiculū eſt. Dicere leges aliud eſt q̄ʒ ferre leges. Ferūtur. n. leges ad ſuos dicūtur fere ad victos: vt dicere leges ſit impare. Liui. Qn̄ perinde ac victo iam ſibi leges dicerētur. Dicere diē eſt accuſare. Nam qui accuſat: dieʒ reo denūciat quo ad cām dicendā pꝛeſto ſit. Huius verbi cōpoſita ſunt. Addico: cōdico: contradico: edico: indico: interdico: ꝑdico: pꝛodico: benedico: maledico: ⁊ redicoq̄ʒ habent pe. pꝛo.

Dicto. as. frequētatiuū ē a dico. is. Eſt. n. dictare dicere ⁊ enunciare: qđ alius excipiēs notet. vnde dictata dn̄r veluti themata atq̄ʒ ꝑſcripta que magiſter ludi pueris pꝛebere conſueuit ait Ci. in quadā ep̄la ad Atticū teſtatur ſe illa non ſcripſiſſe ſed reperādi lateris gr̄a deambulantē dictaſſe. Nec in lr̄is tantū: ſed in alijs quoq̄ʒ artibus dictata dicūtur vt illđ Iuue. Peragit dictata magiſtri oīa. Sue. in Cęſa. Ut diſciplinā ſinguloꝝ ſuſciperēt: ipſiq̄ʒ dictata ſuſciperēt. Ibi loquiť de gladiatoꝛibus. Perſius. Tencircatoꝝ centū dictata fuiſſe pꝛo nihilo pēdas. Hic gladiatoꝛia themata documētaq̄ʒ ſignificātur. Et dictare eſt auctoꝛis alicuius verba ſenſumq̄ʒ excutere. Unde dictata dn̄r interꝑtamenta que a mag̃ris in ludo lr̄ario de aliquo auctoꝛe tradūtur vt ꝑdiſcātur eadēq̄ʒ ipſi poſt paulū ita reddātur vt tradita ſunt. Hoꝛ. Sic iterat voces ⁊ verba cadētia tollit vt puerum ſęno credas dictata magiſtro. Ideo aūt frequentatiuum dixi quoniā que docemus ſepe inculcamus vt penitus excipiātur ⁊ ediſcātur. Dicitur etiā Ratio dictat. quale eſt illud Plynianum in ep̄la. O ſylua o littus q̄ʒ multa cōponitis: q̄ʒ multa dictatis. ſuggerūt ſane camene littus ac ſolitudo tacite nobis quod ſcribamus quēadmodum rō. Et nōnunq̄ʒ indignatio dictat.

Dictio. as. pe. coꝛ. a dicto aliud frequentatiuū. Et ſignificat frequentibus tempoꝛibus. ac frequētibus locis dicere.

Dicturio. is. pe. coꝛ. dicere cupio: ſiue dicere mollioꝛ. Macro. Sed perge auiene ne vltra te dicturientem retardem.

Dichotomos. grece apud nos idē eſt quod dimidiata ſiue diuidua qualis ſeptimo quoq̄ʒ die poſt plenū oꝛbeʒ luna mittitur. Sic dꝛ diochomenos. i. ſemiplena luna.

Dictū: ⁊ nomē ⁊ ꝑticipiū eē pōt. Ter. vtrūq̄ʒ ↄplexus eſt: cū dixit. Nullū eſt iā dictū qđ nō dictū ſit ꝑus. Nā ꝑmū ē nomē: ſm participiū. Et ſciendū ꝙ lʒ dicta de oī ſmone dicantur: apud veteres tn̄ ꝓ facetijs ⁊ iocis poni ſolēt. Ci. li. ij. ad coꝛ

nepotē. Jtaqȝ nr̄i cū oīa dixiſſem⁹ dicta: eēntqȝ facete ꝛ breuiter ꝛ accurate locati ea ꝓpo noīe appellari dicta voluerūt

Dicteria ſunt breuiter ꝛ acute dicta: vel q̄ſi dicta nō ſeria. Alio nomine Scūmata ꝛ Apophthegmata a grecis dicuntur.

Dicax: q̄ malignis ſalibus maledicit. Jdeo Demoſthenem vrbanum fuiſſe dicunt dicacem negant. Hinc dicacitas: que eſt ſermo cum riſu aliquos inceſſens.

Diacaculus ꝛ Diacacula diminutiua ſunt. Plau. in am. Satis dicacula es amatrix.

Dictamē. a dicto. as. ſig̃t id qđ dictaſ. Jdē ꝛ dictatio denotat: a quo Dictatiūcula diminutiuum. Hiero. Auctores ſunt hui⁹ dictatiūcule mee ſancti preſbyteri Riparius et Deſiderius.

Dictator. qui dictat. ꝛ q̄ dictaturā gerit. ꝙ a cōſule diceref: cui⁹ dicto audiētes oēs eſſent. Creabaſ enī viua voce non ꝑ ſuffragia: ꝛ durabat ꝑ ſex mēſes. Et qꝛ ſūma ptās erat dictatoris in populū: is quoqȝ magiſter populi appellaſ: vt ſcribit Uar. Erat autē extraordinarius magiſtrat⁹ cuius ſūma erat ptās habēs vis animaduertēdi ī cuiuſqȝ ciuis romani caput: nec ab ea ꝓuocādi inſerat. Nec alio pacto creāri ſolebat q̄ȝ cū vis aliq̄ maior repēte oborta ingētē vrbi cladē minitari videreſ. Dictatori ceteros magr̄atus eligere licebat a q̄bus dictandis quidam dictatorem appellatum volunt.

Dictatura. ipſa dictatoris dignitas. Liui. Dictature ſemper altius faſtigiū fuit. Nā a dictatorib⁹ nō erat ius ꝓuocādi: quibus etiā aīaduerſio capitis data ē. Magiſter equitū ſecūdā poſt dictatorē dignitatē gerebat. Et ab ipſo dictatore eligebaſ. Dictus magiſter equitū ꝙ ſūma ptās huius erat ī eq̄tes ꝛ accēſos. Et magiſter eq̄tū ſic iūgebaſ dictatori quo mō regib⁹ tribunus. Juue. Fumoſos eq̄tū cū dictatore magiſter.

Dictatorius. a. um. qđ ad dictatorē ꝑtinet: ſeu qđ eſt dictatoris. Liui. Poſtremo dictatorium. fulmē in ſe intentatum.

Dicte vna ē ex quattuor ꝑcipuis vrbibus crete. Uñ Dicteus. cretēſis cū. ae. diph. Uir. Dicteo celi regē pauere ſub antro.

Dictynnus mons in quo diane templum ſitum erat.

Dictyneum cum. y. pſilon. promontorium in creta ſimiliter et delubrum: vt inquit Stra.

Dictamus. ꝛ dictamum. pe. pro. herba medicinalis qua lacertiſe refouent quotiēſcūqȝ cum ſerpentibus pugnam habuerit Uirg. li. xij. Dictamū genitrix cretea carpit ab Jda.

Dictynna. vide in dictione Diana.

Didaſcalia. latine doctrina Διδασκω. enim doceo. Didaſcalus preceptor.

Dido q̄ Eliſa proprio nomine dicebaſ: ſed cognomento Dido qꝛ fortiter fecerit ſeipſam potius interimēs q̄ȝ libidini īdulgens. Hec fuit Belli filia ꝛ ſoror Pigmalionis: q̄ multo auri ꝛ argenti pondere congregato aphricam adnauigauit. ibiqȝ vrbem carthaginem condidit. Et cum a hiarba libye rege in coniugium peteretur pauliſper diſtulit nuptias donec conderet ciuitatem. Nec multo poſt extructam in memoriā mariti quōdam Sichei pira maluit ardere q̄ȝ nubere. Interpretatur autem Dido Uirago.

Didrachma. bis. drachma εξ Διοσκαι Δραχμη numm⁹ eſt duas drachmas ɔtinens. greci Διδραχμον dicūt. Amb. in epla ad Juſtū. Eſt aūt dimidium didrachmi drachma. Et paulopoſt didrachma neu. gñe dixit. Hoc eſt igitur didrachma quod exigebatur ſecundum legem.

Diduco. is. pe. pro. varie duco. Col. li. vj. Ualidam vitem in ramos diducere cenſeo. Perſius. Cūqȝ iter ambiguūȝ eſt ꝛ vite neſcius error diducit trepidas ramoſa incompita mentes Quandoqȝ diducere eſt detrahere diuidere. Uirg. li. ij. geo. quiqȝ paludis collectum humorem bibula diducit harena. Proper. Non ego complexus potui diducere veſtros.

Didyme. es. pe. cor. inſula in mari ſiculo vna ex eolijs.

Didyme. ap. inſule aphrice que egypto adiacent.

Didymi: ſunt montes felicis arabie.

Didymus latine geminus dicitur. greci enī Διδυμον geminū vocant. Quo noīe vir Alexādrinus dictus ē q̄ licet a parua etate oculis captus foret: diuinas tñ litteras optime callebat: ꝛ īter eccleſiaſticos ſcriptores illuſtris fuit. De quo Hiero. Quod cum ꝑꝑ cecitatē ēt elemētoꝝ ignarus eēt tantum miraculum ſui oībus prebuit vt geometriam que vel maxime viſu indiget vſqȝ ad perfectum didicerit.

Didymeus. Apollo dictus eſt ꝙ geminā ſpēm ſui numinis ꝑſerat illuminando formādoqȝ lunam. Ex vno enī fonte lucis gemino ſydere ſpatia diei ꝛ noctis illuſtrat. Uñ ꝛ romāi vt inquit Macro. ſolem didymei apollinis appellatione venerant. Dictū eſt ꝛ didymeū tēplū apollini dicatum apud Miletū quod prius oraculū brācidarū vt auctor eſt Ply. appellatū eſt. De hoc templo ſic ſcribit Stra. lib. iiij. Poſt Poſſidium Mileſium ē oraculū apollini didymeo ſacrum apud Brancidas ad decē ꝛ octoſtadia aſcendenti. Jd a xerxe incēſum eſt queādmoduȝ cetera templa omnia epheſio excepto. Poſtea Mileſij templum cōſtruxerunt oīum maximū. qđ propter magnitudinem remanſit ſine tecto varijs antiquarum artium donis ſumptuoſiſſime honoratum.

Dies tā maſ. q̄ȝ fe. generis eſt numero ſingulari. Plurali vō tm̄ maſ. Dictus ꝙ diuini ſit opis. Siue a Διος. i. ioue qui eius putabaſ rector. Sciendū ē ſm Pedianuȝ ꝙ dies fe. gñis ſignificat tp̄s interminatū. Et ideo diminutiuū eius eſt diecula. qđ ſignificat breue tp̄s ꝛ morā. Dies vō. xij. horarum gñis maſ. ē ꝙ ē tp̄s terminatū. Uñ hodie dr̄ q̄ſi h̄ die. Et heſterno die ad te veni. Sic dicim⁹. Ad diē nō venit ſig̃t ꝑſtituto tp̄e nō venit. Juue. Longa dies q̄d contulit: i. longū tp̄s. Uirg. Multa dies variuſqȝ labor mutabilis eui rettulit in meli⁹. Et iuriſcōſulti bima trima q̄drima die ꝓ tp̄e vſurpāt biennij triēnij q̄driēnij. Sȝ ɔfundiſ q̄nqȝ h̄ dr̄ia. Uir. Jāqȝ dies īfanda aderat. Finiſ dies romano more ſcđm Macro. a media ad mediā noctē: ꝛ ſequentis noctis media parte. q̄ dr̄ medie noctis inclinatio. Deinde gallinaceū ꝙ tū gallicātent ēt tūc q̄eſcāt. Deīde Diluculū cū incipit dignoſci dies. Jnde Mane cū dies ē clarus. Jnde Meridies diei mediuȝ. Jnde iā ſupra vocaſ occiduū tp̄s. ꝙ ꝛ Serū diei vocaſ: ꝛ mox ſuprema tēpeſtas. hoc ē diei nouiſſimū tp̄s ſicut ē expreſſuȝ in duodecim tabulis. Solis occaſus ſup̄ma tēpeſtas eſto deiñ veſpera ſeu veſper ab veſpero ſtella. Ab hoc tp̄e prima fax noctis ꝙ tū primū faces hoc eſt lumina ferre incipiant: deinde nox cōcubia a cubādo ſiue cōcubiū ſiue cōticiniū a tacendo. ꝙ tū oīa tacent ſiue nox intēpeſta ꝙ tū tp̄s agēdi ē nullū deīde ītēpeſta q̄ nō hȝ idoneū tp̄s rebus agēdi. Jn has partes diſtribuebant diē q̄ cōſtat ex. xxiiij. horis ꝛ lucē tenebraſqȝ cōtinet. Dies ſecundum egyptios inchoat ab occaſu ſolis. Scđm perſas ab ortu ſolis Secūdū etruſcos ꝛ athenieēſes. a ſexta hora diei. vt Li. in Auguralibus ꝛ Gel. plene exeq̄tur. Jnterdum diem dicimus: vt ſolam lucem intelligamus tenebras vō ſub noctis nomine. Uir. Noctes atqȝ dies patet atri ianua ditis. Et dies quidem qui fit horis. xxiiij. nālis dicitur. Qui autem ab ortu ſolis ad occaſum conficitur artificialis appellari ſolet. Dies totius anni ex inſtitutione Nume aut feſti erant: aut ꝓfeſti aut interciſi. aut comitiales: aut cōparendini: aut ſtati: aut preliares. Erant ꝛ Atri dies. De quibus locis ſuis. Huius noīs genitiuus ē diei dij: dies ꝛ die. Cicero pro Sex. Eq̄tes nō daturos illius dies penas. Uir. Libra dies ſomniqȝ pares vbi fecerit horas. Jdē Munera letitiāqȝ dij. Sal. ī Jug. Uix decima ꝑte die ꝓ diei. Abltūs die vel diu. Jdē. Diu noctuqȝ labora. Deriuata a die ſunt. Quotidie pridie meridies nudiuſtertius nudiuſquartus. Diariū dieta equidiale equidium. Diluculum ꝛ perdius.

Diecula diminutiuum a die gene. femi. ſignificat tempuſculum Et accipitur pro mora. quod eſt hec dies parua. Ter. in An. Non ſatis habes ꝙ dieculam addo ideſt aliquam temporis dilationem.

Dieſcit dies fit: ſic noteſcit nox fit q̄ carēt ſuppoſito ꝛ appoſito.

Diem de die ducere. ē rem in longum protrahere.

Die dicere alicui ē conſtituere tp̄s quod vel in iudicio comperere: vel aliquod aliud agere debeat: vt nuptiarum diem dixit hoc ꝛ tp̄s conſtituit quo nuptie fieri debeant.

Die q̄rti. ꝛ die quarte ꝓ die quarto. Die q̄nti ꝛ die quinte ꝛ deinceps pro die quinto. Die priſtini vl̄ priſtine: pro die priſti-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

no.qđ nos conuerſo cōpoſitionis ordine dicimus pdie.Die craſtini pro die craſtino.ꝛ alia multa.Videnť autē veteres dixiam feciſſe iter die q̄rto ꝛ die q̄rtę: vt illud ꝓ preterito ſit quod nos nudiuſquartus dicimus.Hoc de futuro.Sūt aūt hec omnia compoſita ꝛ pro aduerbijs accipiuntur.

Dieſper.dieſpitris ꝛ dieſpiteris.dici pater. i.iupiter.ſicut duouis q̄ſi diē iuuās ꝙ hoīes die ꝛ luce quaſi vita ipſa iuuaret. Hor.li.car.Namqꝫ dieſpiter igni coruſco nubila diuidens Macro.Ipſi quoqꝫ romani dieſpitrē iouem appellabant.

Dierecti a die vocati ſunt crucifixi q̄ſi ad diem erecti. a dierego is.Feſtus ſcribit dierectum per antiphraſiꝫ dici apud veteres volentes ſignificare malum diem. Unde Dierecta aduerbialiter dicimus.Plau.Quintu.i.dierecta cum ſucula ꝛ cum porculis Dierecta inquit quaſi in malam diem.

Dieteris.pe.cor.tempus duorum annorum ſicut Trieteris trium annorum Penteeteris quinqꝫ το ετος του ετεος annus.τρεῖς tres.

Diffamo.as.pe.ꝓ.ꝑ diuerſas ptes famā diuulgo.Aug.li. iij. ci. dei.Romanū impium tā lōge lateqꝫ nō poſſet augeri ꝛ tam grādi glīa diffamari.In malū ponit.apđ Luca.Non q̄dam erat diues q̄ habebat villicū ꝛ hic diffamatus ē apud illum.

Diffarreatio:ſacrificij gēs inter virū ꝛ vxorem:q̄ſi diſſolutio. Confarreatio q2 fiebat farreo libo adhibito.

Differo.pe.cor.ſpatiū tpis do.Virg.li.vj.Diſtulit in ſerā commiſſa piacula mortē.vñ dilatio tpis ꝓrogatio ſiue extēſio dicitur.Interdū Differre eſt in diuerſa loca ferre.Plau.in ru. Nos cū ſcapha tēpeſtas deſtrouerſum differ ab illis Idem in Cur.Iā ego te faciā vt hic formicę te fruſtillatiꝫ differant. Interdū Diffamare diuulgare.Lucil.Gaudes cū de me iſta foris ſermōib⁹ differs.Plau.in Tri. Nolo ego mihi te tam ꝑſpicere q̄ meā egeſtatē leues ſꝫ vt iops īfamis ne ſim:ne mihi hāc famā differāt me germanā meā ſororē in ꝯcubinatuꝫ magiſq̄ꝫ in matrimoniū.Interdū diuidere ſcindere diſſipare Ter.ī adel.Me miſerā differor dolorib⁹. Interdū ī ordinē ponere.Virg.li.iiij.Geo. Ille ēt ſeras īuerſuꝫ diſtulit vlmos.Interdū Diſtare.Ci. in Verrē.At vide q̄d differat inter meā opinionē ꝛ tuā.Hinc Differentia.Indifferens.

Differitas.pro differentia.quo antiqui vtebantur.

Diſſibulare ē exīſinuare apire.Papi. Tunicā diffibulant auro.

Diffido.is.pe.ꝓ.nō fido crudelitatē depono.Sene. Nec ſederis rebus nimis fidendū nec aduerſis diffidenduꝫ eſt. Dicimus aūt Diffido tibi ꝛ diffido đ te.Ser.Sul. Ciceroni Plura me ad te de hac re ſcribere pudet:ne videar prudētię tue diffidere.Ci.ad heren. Et de nobis non diffidimus.

Diffiteor.ex dis ꝛ fateor. ſignificat nego.Hiero. Non diffiteor oēs nos qui xp̄o credim⁹ de idolatrię errore veniſſe.Nō enim naſcimur:ſed renaſcimur xp̄iani.

Difficilis:nō facilis.vide in eadem dictione facilis.

Difluo.is.vide in dictione Fluo.

Diffugio.is.pe.cor.ī diuerſas partes fugio.Virg.li.iij.ge.Quo tota exterrita ſyluis diffugiunt armenta.

Diffundo.varie fundo hoc eſt hincinde ſpargo.Amb.Ego patris ſui venena diffundunt.Col.lib.ij. Nam vel reſpuit duritiam ſoli dens aratri ſi qua parte penetrauit non minute diffundit humum.

Digamus.pe.cor.idē q̄ ad bigamus q̄ duas duxit vxores. Hiero.cōtra Ioui.non dāno digamos.Sic digama mulier dicitur q̄ duos habuit maritos.Idē Sic clericus monogamus fuerit ꝛ vxor eius digama noli eū miniſterio applicarę.

Digāma bis ait duplex gāma q̄ ē tertia alphabeti gręci littera. Vñ.f.noſtrū digāma đr q2 figura duplicis gāma detinebat

Digero:is.pe.cor.ſſi ſtū.ordino diſpono.Virg. Digerit in numerꝫ.Quandoqꝫ dilucido īterp̄tator.Idē lib. ij. Ita digerit oīa calchas.Qñqꝫ Diuido diſtinguo.Ply.li. xviij.Poma ſeranť inſeranturqꝫ vineę paſtinenť:ſemina digeranť.Hiero Ad Dama.Utrū ne epiſtolari breuitate ſñias tibi velis digeri:aut ſingulorꝫ libros cōfici. Qñqꝫ Cōcoquo. vñ ꝛ digeſtio.vt Digere pauliſper vinū quo mades.Macro. Igiť in vētre ſit p̄ma digeſtio.Sꝫ ad p̄mū ſignificatū reduci pōt: cū digeſtio ſit diſtributio cibi ordinata. Nā frigida liēnē petūt tāq̄ꝫ frigoris domiciliū ſicut iecur caloris quo calida ꝯfluūt.

Digeries diſpoſitio diſtributio.Macro. Nec mirum ſi digeries morſu reprenſionis euaſit.

Digitus.a digerēdo q̄dā deriuari putāt ꝙ natura miro decentiqꝫ ordine digitos digeſſerit.i.diſpoſuerit.Digitorum noīa ſunt hec.Pollex.Index.Infamis ſiue famoſus.Medicus i.medicinalis ſeu anularis.Minimus. Auctor Porphirio. Indicē q̄ pollici ꝓximus ē alio noīe ſalutarē veteres vocauerūt.Martianus.lib.de nup.phil. Quidā redimitus puer ad os comp̄ſſo digito ſalutari ſilentiū cōmonebat.Medius digitus alia habet nomina. Nā dictus eſt Verpus a vertendo pollice.Ob quā etiā cauſam impudicus ꝛ infamis vocatus eſt.Et qñ porrigebatur ſignū deriſiōis ꝛ cōtumelię erat Mar.Oſtendit digitum ſed īpudicū alcōte daſioqꝫ. Symmachoqꝫ Iuue.Ipe minaci p̄beret laqueū mediūqꝫ oſtēderet vnguē.Perſi.Frōtēqꝫ atqꝫ vda labella īfami digito ꝛ luſtrabilis ante ſaliuis expiat.Huius diminu.eſt digitulus.

Digitū tollere ſignificat fauere ſuffragari:ſicut digitū deprimere ſuffragiū derogare.Hora.Vulgus vtroqꝫ ſuū laudabat pollice ludū.Iuue.ꝛ verſo pollice vulgi quēlibet occidūt populariter.In emptione ēt digitus poſt licitationeꝫ leuať ſignificantes quēq̄ꝫ emptiōi allubeſcere.Mar. Iam mea res digitū ſuſtulit hoſpitibus. Vñ Māceps ē appellat⁹ q̄dpiaꝫ ꝯducēs manū tollebat ſe ſignificās emptorē.Hoc erat apud veteres micare per digitorum leuationeꝫ diſtrahere.Quod emptio fieret per eleuationeꝫ digiti oſtendit.Amb.ad Simpli.Sed non ille ſolū liber qui dñm licitatorem non pertulit:aut tollentem digitum non vidit.

Digitale qđ digitū eſt.Ply.lib.xxij. Et aucuſe radix in vſu eſt digitali craſitudine.Digitalia ſubſtantiuꝫ digitorꝫ tegmēta dñr.Var.li.j.de re ruſ.Olea manu ſtricta melior ea q̄ digitis nubis laudabilior q̄ꝫ illa quę cum digitalibus.

Dignus.a.um.qđ mereť:vt dignū laude:dignum caſtigatione qđ mereť laudē:qđ mereť caſtigationē. Cuius contrariū ē indignū.Mar.Digna tuo curſis indignaqꝫ noīe dicā hocē dicā cur merearis ꝛ nō merearis hoc nomē.Digna ſig̃t pro meritis.Indigne p̄ter merita .Ouidi. Leniter ex merito q̄cq̄d patiare ferendū eſt:q̄ venit indigne pęna dolenda venit. Quidā ēt dignāter vſurpant:qđ eſt vel digne: vel ſm materiam.Indignanter per indignationem.

Dignitas.a dignus ſit. ꝛ ſig̃t qđ dignū ē ſeu honorē alicui propter merita vel īpenſuꝫ vel debituꝫ.Gelius.Cuius dignitas nec augeri laudibus nec minui detractioīb⁹ pōt.Accipitur tñ qñqꝫ ꝓ magiſtratuū adminiſtratione ꝛ honore.Ci.Thermo. Ut oīb⁹ ī rebus ei te cōmodes quo ad fides dignitaſqꝫ tua patieť.Interduꝫ ſumiť ꝓ virili pulchritudine. Idē li.j.offi. Pulchritudinis duo ſūt genera.Vnū muliebre quam venuſtatē appellam⁹:alterū virile quā dignitatē dicim⁹.Sermonis ēt geſtus vociſqꝫ dignitas đr:vt apđ eūdē ad herē. Sermo diuidiť ī partes quattuor:dignitatē demōſtrationē:narrationē:iocationē.Dignitas oro ē cū aliq̄ grauitate ꝛ vocis remiſſione.Huius ꝯtrariū ē īdignitas ꝓ dedecore ſiue ignominia:ꝛ qđ indignū ē ſiue qđ ē ꝯ dignitatē. Ci.li.iiij. ad herē. Nequeo vrbis ꝯſeq̄ in dignitatē rei. Idē.Q. Ligario.Cū ad ſcđo kl'as intercalares priores rogatu fratrū tuorꝫ veniſſem mane ad Cęſarē:atqꝫ oēm adeūdi atqꝫ cōueniēdi illius īdignitatē ꝛ moleſtiā pertuliſſeꝫ.Dr ēt īdignitas vt opponitur dignitati virili.ſ.ꝓ īdecētia:de q̄ li.iij.ad herē.Acuta exclamatio fauces ꝛ vocē vulnerat: eadē lędit auditorē. Habet eni q̄ddā illiberale:ꝛ ad muliebrē poti⁹ vociferationem q̄ꝫ ad virilem dignitatē indicendo accomodatam.

Digno.as.dignū puto. Pacu. Quis deos infernos quibus celeſtes digneť honoribus.Huius paſſiuum eſt.Dignor.quod eſt dignus habeor.Virg. Cōiugio anchiſa veneris dignate ſuperbo.In frequentiore vſu eſt.Dignor deponens pro dignū iudico:ſeu habeo.Sue.in Aug.Vniuerſum deniqꝫ gñs operas aliquas publico ſpectaculo p̄bentium ēt cura ſua dignatus eſt.i.dignum iudicauit ꝛ dignatione ſua proſecutus eſt.Lice.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

eſt. Ci.ęconomico. Hõ ex eo numero hoı̃um qui apud nos hoc noı̃e dignant̃.i.digni hñr. Huius ꝯ̃rium eſt. Dedignoꝛ qḋ eſt nõ dignoꝛ: vel indignũ reputo: ꝯtemno. Uirg. Quos ego ſum totiens iã dedignata maritos. Jndignoꝛ v̈o iraſcoꝛ ſeu moleſte fero: q̈ſi ea patiens q̇bus non ſum dignus. Ser. Sul. Hem nos homũculi indignamur ſi quis noſtrum interierit. Aliqñ conſtruitur cum dtõ. Hiero. ſuper Matth. Decem apl̄i non indignant̃ matri filioꝛum zebedei. Aliqñ cum abl̄tõ mediante de. vt apud euãg. Et audientes decem indignati ſunt de duobus fratribus.

Dignatio apud eccleſiaſticos pꝛo magnitudine lenitate facilitate capitur. Apud liuium pꝛo familiaritate ſiue gratia. Cũ li.ij inquit. Apius ĩterpꝛęs lectus haud ita multo poſt pꝛincipiũ dignationem peruenit. Jndignatio ira. Juue. Si natura negat facit indignatio verſum.

Digladiari: eſt dare gladijs certare. Ci. per tranſlationem pꝛo diſſentire contendere ⁊ veluti gladijs dilaniari. Quid antipater digladiatur cum carneade tot voluminibus.

Dignoꝛo.as. ſigna ĩ pˀmo: vt fieri ſolet ĩ pecoꝛibꝰ vt dignoſcant̃

Dignoſco. diuerſe noſco. diſcerno. Lactantius lib.vj. Jnuicem qꝫ ſe dignoſcunt.

Digredioꝛ. diſcedo. Uirg. Hos ego digredians lachꝛymis affabar aboꝛtis. Ci. Coꝛnifi. Et ſi ꝑ iniquo patiebar aı̃o te a me digredi. Jndi. Digreſſio. ⁊ digreſſus pꝛo diſceſſu.

Diambus ex dis ⁊ iambus: ſed. ſ. abijcitur. Pes eſt ex duobus iambis conſtans vt amęnitas.

Dijudico. diligẽter ſeu diuiſi3 iudico. Ci. li. tuſ. Utrũ igit̃ inter has ſñias iudicare malimus an ad pꝛopoſitum redire.

Dilacero.as. vide in dictione Lacero.

Dilato.as.pe.ꝓ. latũ facio: vt eſt illud dilatant philateria.

Dilaboꝛ.pe.ꝓ. diffugio ſeu diſcedo. Ci. lib.j.tuſ. S3 neſcio quo mõ dũ lego aſſentioꝛ cũ poſui libꝛũ ⁊ mecũ ipſe de ĩmoꝛtalitate aı̃oꝛu3 cępi cogitare: aſſenſio illa oı̃s dilabitur. Pꝛopꝛie v̈o dilabi eſt deoꝛſum varie labi coꝛruere. Lacta. lib.iij. Domus ab habitatoꝛe diſerta dilabitur.i.coꝛruit. Ci. in Lęl. Jã enim a ſapientium familiaritatibus ad vulgares amicitias oꝛatio noſtra dilabitur.i. deſcendit ſiue decurrit. Aliqñ ponitur pꝛo deficere. Lactã. lib.vij. Deſcribentes quaſi fatigati ⁊ dilabentis mundi ſenectutem.i. deficientis.

Dilapido.as.pe.coꝛ. diſperdo. Teren. in phoꝛ. Conueniendus phoꝛmio eſt: ꝑ̇us q̃3 dilapidet noſtras triginta minas. Hier. in bonum vſus eſt. Oceano ſcribens. Omne3 cenſum diſtribuit dilapidauit ac vendidit ⁊ in pecuniam congregatũ vſibus pauperum pꝛęparauerit.

Dilẽma.atis ⁊ Dilẽmatũ. per duplex. mm. argumentum eſt qḋ vtrinqꝫ aduerſarium capit. Hiero. contra Rufi. Hoc eſt verum dilẽmatũ tuum non ex dialectica arte quã neſcis: ſed ex carnificum officina ⁊ meditatione pꝛolatum.

Diligo.is.pe.coꝛ.xi.ctum. ſignificat amo q̃3uis minoꝛis vis ſit vt ſupꝛa in dictiõe amo dictũ ẽ. Qñqꝫ diligere ſigt̃ diuidere. Plau. in cur. Clypeatus elephas vbi macheria diligit.

Diligens a legendo d̃ꝛ ſtudioſus: ꝙ eoꝝ quę amamus ſtudioſiſſimus. Hinc diligentia ad coꝛpus ⁊ ad animũ referẗ: cura ad aı̃um: opera ad coꝛpus. Jdeo in oꝛationẽ cum ſępe numero iſta ponantur: diligentia ſemꝑ in fine conſtituit̃. Aliquando etiã ponit̃ pꝛo dilectione. Hoꝛum ꝯ̃ꝛia ſunt negligens ⁊ ĩdiligens negligentia ⁊ indiligentia. Ci. de opt. genere dicendi. Sed quędã ẽt negligentia eſt diligẽs. Ter. in adel. Jngenũ tuũ noui liberale ſed vereoꝛ indiligens nimiũ fies. Jdem in phoꝛ. Pol mei patris parta bene indiligenter curantur.

Dilogia cum accentu in pe. Figura eſt cum ambiguum dictu3 duas res ſignificat. απο του δίς και λογος.

Diloꝛico.as.pe.ꝓ. ſigt̃ diſcindo. Ci. Qui in cã peroꝛãda nõ dubitauit reum excire conſularẽ ⁊ eius diloꝛicare tunicam.

Dilucidus clarus. dilucido clarum facio. Dilucido. Uide in dictione Lucido.

Diluculum ante ſolis oꝛtum auroꝛa quaſi partia diei lux ꝙ tũ dies luceſcere inciperet. Hier. ad Euſto. Hoꝛam tertiam. ſextam. nonam: diluculũ quoqꝫ ⁊ veſperã nemo eſt qui neſciat

Diluculo aduerbium ſignificat ſummo mane.

Diluculo.as.pe.coꝛ. ſigt̃ diluculũ fieri. Gel. Die craſtino vbi pꝛimũ diluculabit fac amicos adeas ⁊ roges veniant.

Diluculaſcit. diluceſcere incipit. Diluceſcit dies fit.

Diludia. ludoꝛum intermiſſio.

Diluo.is. dilui. dilutum. ex di ⁊ luo. ſignificat lauo purgo reſoluo. Ci. li.iij.tuſ. Quę cogitatio vna maxı̃e oẽs moleſtias extenuat ⁊ diluit.i. reſoluit ⁊ eneruat quẽadmodũ vinũ aq̃ dilutũ ſubneruat̃. Per trãſlationẽ diluere ẽt crimina dicimꝰ.i. purgare ⁊ refellere. Et oꝛatoꝛes dilucre dñr qñ refellũt obiectiões aduerſarij. Et diluere ẽ aq̃ vel aliũ liquoꝛẽ miſcẽ tẽperare. Uir. Cui tu lacte fauos ⁊ miti dilue baccho. ⁊ Perſi. Diluis heliboꝝ dixit ꝑ eo qḋ ẽ medicamẽtis tẽperas. Hinc.

Dilutus.a.um.pe.ꝓ. qḋ eſt mixtũ. Uñ vinũ aqua mixtũ: d̃ꝛ dilutũ. Mar. Diluti bibis vnciã falerni: a quo dilutius ⁊ dilutiſſimũ: ꝑut minus pluſue aquę admixtũ fuerit: vñ Coꝛ. Celſus ꝑ̃cipit hyeme meraciũ eẽ bibẽdũ: ęſtate dilutius. Hiero. Uinũ dilutius vocat aquatius. Uinũ inquit ſi aq̃tius bibit̃ calix frangit̃: mẽſa ſubuertit̃. Meracius vinũ d̃ꝛ qḋ minus dilutũ ſiue aquatũ eſt. Cõſtat q̇ lymphatũ vinũ dicũt non ſatis recte dicere ꝙ lymphatum aliud ſignificet. Dilutus coloꝛ d̃ꝛ cum veluti aqua adhibita minus eſt ĩtenſus. Gel. Luteus coloꝛ rufus eſt dilutioꝛ. Dilutũ ẽt neu. gñe vocat̃ id liquidũ in quo aliq̇d certo tꝑe infuſum fuit: vt ſi in vas vini appoſitũ abſynthiũ fuerit: deinde poſt interiectũ tꝑs abſtractũ id vinũ abſynthij dilutũ dicetur. Ply. Bibitur ⁊ madefacti abſynthij dilutum. Jta enim appellatur hoc genus.

Diluuium. qḋ varie diluit. Nam diluuium diuerſoꝛum purgamentũ fuit oı̃a diluens qñ. ſ. in modicis imbꝛibus vel vexat̃ terra vel obꝛuitur: quę ⁊ inundatio dicitur.

Dimano.as.pe.coꝛ. diuerſe ſiue diuiſim mano defluo. Cic. pꝛo. M. Cęlio. Equidẽ vt ad me reuertar: ab his fontibus ꝑfluxi ad hoı̃um famã vt meus hic foꝛẽſis laboꝛ vitęqꝫ rõ dimanauit ad exiſtimationẽ hoı̃um paulo latius a iudicio meoꝝ.

Dimenſum. qḋ ⁊ demenſũ d̃ꝛ. Uide in Demetioꝛ.

Dimico.as.pe.coꝛ. pugno quod ꝑpꝛie ſit re. Contendo v̈o verbis tantũ. Ci. lib.iij. de oꝛa. Qui pꝛopter tot tantoſqꝫ cauſas clariſſimoꝝ hoı̃um atqꝫ optimoꝛũ viroꝛu3 me ſemper ab oı̃ contentione ac dimicationem reuocaſti.

Dimidius.a.um. q̈ſi ꝑ mediũ diuiſus. Et d̃ꝛ de rebus q̄ ſeparatę ſũt. Nã eſt pars altera ex dimidiato. Mar. dimidiũ donare lino q̃3 credere totũ q̇ mauult mauulis ꝑdere dimidiũ. Dimidiatus v̈o.a.um. d̃ꝛ de rebus quę ꝯtinuę ſũt ⁊ nõ ſeparãt̃ q̈ſi diſmediatus ⁊ in ꝑtes duas pares diuiſus vñ Cic. in tuſ. dimidiatũ mẽſem dixit. Et q̇ ex mille denarijs q̇ ei debebãt̃ q̇ngentos recepit dimidiũ ſe recepiſſe dicet non dimidiatũ. Et ſi cui ſcyphus argẽteus cum alio cõis in partes duas diuiſus ſit dimidiatum dicemus: non dimidium ſcyphum.

Diminuo.is. quaſi in diuerſis partibus minuo. Teren. in adel. Diminuetur tibi cerebꝛum.

Dimitto. dimittis. diuerſe mitto. Jgit̃. C. Maniliũ feſulas atqꝫ in eã partẽ ethꝛurię. Septimũ quẽdã camertẽ in agrũ picenũ. C. Juliũ in Apuliã dimiſit. Aliqñ dimittere eſt abire ꝑmittere. Licentiã dare caſſare. Ci. li.j. of. Cũ aũt Põpilio videret̃ vnã dimittere legionẽ.i. caſſare. Sal. Deinde eos pollicitus operã ſuam domũ dimittit.i. licẽtiat. Aliqñ mittere. Uirgil. Equidẽ ꝑ littoꝛa certos dimittã. Jnde dimiſſi legati dñr. Aliqñ dare. Uirg. Dimiſſaqꝫ ab ioue noı̃a gẽtis. Aliqñ eſt ꝑmittere in poteſtatẽ dare. Ci. lib.j. de rep. Tũ annui ꝯſules: tũ dimiſſi ppl̄o faſces. Aliqñ derelinquere. Laur. Dimitto te diſcedẽs.i. relinquo: dimitto te diſcedentẽ.i. abire ꝑmitto. Aliqñ humiliare. Uirg. Deiecit vultũ: ⁊ dimiſſa voce locuta eſt. Aliqñ poꝛrigere ꝑducere. Uar. Cũ etiã Thais Menandri tunica3 dimiſſam habeat ad talos. Aliqñ demittere hoc eſt deſuper mittere. Uirg. Dimiſſum lapſi perſun. Sal. Cum ſtrepitu dimiſſum victoꝛię ſimulachꝛum.

Dimiſſum. qñqꝫ abiecto ponitur. Ci. Timido animo humili dimiſſo: quãdoqꝫ pꝛo humili ⁊ miſerabili.

Dimiſſoꝛię lr̃ę inq̇t Modeſtinus ſunt quę vulgo epiſtolę dñr

ꝙ per eas cauſa ad eum qui appellatus eſt dimittitur.

Dimulgo.as.diuerſe publico.Ci.Apio.Quare viſum eſt occultius agendum neq; vllo modo dimulgandum.

Dindymus pe.coꝛ.in ſingulari maſ.gñis.in pl'i neu. Juga ſunt mōtis. Jdē phꝛygię matri deū dicato Pꝛoper.Dindymus ⁊ facta fabꝛicata inuēta cybelle.Uirg. Jte per alta dindyma.

Diobolares:meretrices dicuntur quę duobus obolis ducuntur.Sunt qui ſcribāt diolares.Hoc eſt viliſſimę meretrices quę ſub dio paruo ſtipendio pꝛoſtantur.

Diocles:nomen viri pꝛopꝛium quaſi Jouis gloꝛia διος iouis κλεος gloꝛia.

Dioeceſis cū oe.diph.pe.ꝓ.latinę gubernatio adminiſtratio diſpoſitio ſiue iuriſdictio.a διοικεω guberno tueoꝛ.Sūt autem dioeceſes pontificū in quas adminiſtrandi officiū ſui liberam habent poteſtatē ꝑꝑ qđ dioeceſam epī vocant.

Diogenes pe.coꝛ.nomē ph̄i cynici famoſiſſimi Antiſtenis diſcipuli:de quo ſcribit ꝙ cū Antiſthenes nullū diſcipuloꝝ reciperet:⁊ ꝑſeuerantē diogenē remouere nō poſſet nouiſſime clara minatus eſt niſi abiret.Cui ille ſubieciſſet dꝛ caput:atq; dixiſſe. Nullus tā durus baculus erit qui me a tuo poſſit obſequio ſeparare. Utebatur Diogenes palliolo duplici ꝑꝑ frigus.Perā ꝓ cellario habuit:ſecūq; poꝛtauit clauā ob coꝛpuſculi fragilitatē qua iā ſenex mēbꝛa ſuſtētare ſolitus erat ⁊ ημεροβιος vt inq̄t Hiero.i.diarij victus:vulgo appellatus fuit in pꝛęſentē hoꝛā poſcens a quolibet ⁊ accipiēs cibū. Habitauit aūt in poꝛtaꝝ veſtibulis ⁊ poꝛticibus ciuitatū.Cūq; ſe ↄtoꝛqueret in dolio volubilē ſe habere domū iocabat ⁊ ſecum tēpoꝛibus īmutantē.Frigoꝛe enim os dolij vertebat in meridiē ęſtate ad ſeptentrionē:⁊ vtcunq; ſol inclinauerat diogenis pꝛętoꝛiū ſe vertebat. Ferūt accedentē Alexandrū rogaſſe ne ſibi a ꝑcanti a ſole obſtaret. Obijt ferme nonagenarius.Aiūt quidā cū moꝛeret mādaſſe vt cadauer ſuū in ſepultū ꝓijceret vt oēs beſtię participes ipſius eſſent. Fuerūt alij quattuoꝛ diogenes:quoꝝ vnus fuit Appolloniates Anaximenis auditoꝛ tꝑibus Anaxagoꝛę.Alius Sicyonius qui pelopōneſiaca ſcripſit.Alius ſtoicus ex ſeleucia q̄ babylonius ob vicinitatē dictus fuit.Alius Tharſenſis q̄ſtionū poeticaꝝ ſcriptoꝛ:ſ; in cynicū nicanoꝛ tale epigrāma iſcripſit. διογενες αγε λεγετις ελαβεσεμιρος εσαιδος ελαβε μεκυνος οδαξ quod ⁊ Suidas repetit. τοδεντωι γραμμα δια βραχεων.

Diogenetus fuit vnus itinerum Alexandri regis mēſoꝛ.Alius fuit ętate Cęſaris Antonini philoſophi pictoꝛ egregius de quo Jul.Capi.Alius clitomachi pater illius pęni qui ſucceſſit Carneadi vocatus an haſdrubal. Fuere ⁊ alij huius nominis.Familiare gręcis vocabulum.

Diodoꝛus.pe.ꝓ.nomē ph̄i Socratici de quo Hiero.ſic ſcribit Diodo.Socraticus q̄nq; filias dialecticas īſignis pudicitię habuiſſe narrat:de q̄b⁹ ⁊ Philo carneadis magiſter planiſſimā ſcribit hyſtoꝛiā.Fuit ⁊ Diodoꝛus Siculus hiſtoꝛicus. ⁊ Diodoꝛus ſtoicus ph̄s Cęcus. de quo Cice. Bꝛuto ſic ait Erā cū ſtoico diodoꝛo q̄ circūhabitaſſet apud me:cū Quinto vixiſſet:nuꝑ ē domi meę moꝛtuus:a quo cū alijs rebus: tū ſtudioſiſſime ī dialectica exercebat. De hoc ēt in.v.tuſcu.

Diomedes.rex ętholię Tidei ⁊ Deiphiles filius q̄ foꝛtiſſimus danaū appellatus eſt.Fuit ⁊ alius diomedes thꝛacū rex truculētus q̄ ęquos ſuos ad venaꝝ carnibus ī Tyrida oppido paſcebat:ſ; poſtea ab hercule ęquis ſuis in pabulum appoſitus fuit.Fuit ⁊ Diomedes grāmaticus multi ingenij vir.

Diomedei campi vocati ſunt in apulia qui in diuiſione regni quā cum Dauno feciſſe dicitur diomedi ceſſerunt.

Diomedeę īſulę duę e regiōe Sargani ſūt:quaꝝ altera habitatoꝛes h;:altera deſerta ē:vbi diſparuiſſe Diomedē ⁊ ſocios eius ob doloꝛē ↄuerſos:q̄ ob id diomedeę vocitate ſūt.Has Juba cataractas appellat:dētes eis eē dr̄:oculi igneo coloꝛe:cętero coꝛꝑe cādidę ſūt q̄ ī ſola diomedea īſula viſunt.

Diomeda phoꝛbātis filia fuit: quā Achilles ex leſbo raptā concubinam habuit.

Dion nomē pꝛopꝛiū ſyracuſani nobilis:q̄ adeo Platonē amauit vt ſe eidē totū traderet.Hic patriā aſſeruit in libertatē expulſo dionyſio tyrāno.De quo Plutar.refert ꝙ cū Calippū cui oīum vni maxīe fideret īſidias ſibi tēdere accepiſſet eū arguere paſſus:moꝛi inquiēs lōge pꝛęſtare q̄; viuere vbi nō hoſtes ſolū ſ; ēt amicos cauere opoꝛtuerit.Alter fuit Dion pꝛuſe⁹ oꝛatoꝛ:cui ob elegātiā Chꝛyſoſtomo cognomē fuit ſ; tñ Dion ita de ſeipſo ſcribit. λεγω γαρ τουτο ουκετι ως οδιον ο προυσαευς ο επι του σευηρου και αλεξανδρου των αυτοκρατορων γενομενος αλλ ως ιωαννης ο ξιφιλινος αδελφοπαις ωμ ιωαννου πατριαρχου επι δε μιχαηλ αυτοκρατορος του δουκα την επιτομην ταυτην των πολλων βιβλιων του διονος συντατομενος.

Dione.es.vna ex nymphis oceani ⁊ tethyos filia vt q̄dā perhibēt aq̄ venus ex ioue nata ſit:vñ ⁊ dionęa dicta ē. Uirg.Sacra dionęę matri.Et alibi.Ecce dionęi ꝓceſſit cęſaris aſtrum

Dionyſius dictus ē bacchus:⁊ dionyſia bacchanalia bacchi feſta. Fuit ⁊ h̄ noīe ph̄s heracleates : zenonis ſtoici auditoꝛ q̄ cū rhenū moꝛbo laboꝛaret cruciareturq; cruciatu īpatibili ſuccūbēs doloꝛi clamabat fl'a eē q̄ a zenone didicerat.Zeno enī ⁊ ſtoici oēs hoc hñt dogma.doloꝛē.ſ.nō eē malū:ſ; adiaphoꝛon h̄ eſt īdifferentē.Fuit ⁊ Dionyſius tyrānus ſyracuſanus ſuffectus dionyſio ſenioꝛi:q̄ cū ciuitatē ſyracuſanā cędibus repleſſet expulſus eſt:iterūq; receptus cū crudelioꝛ īdies eēt rurſus extoꝛris coꝛinthū in exiliū ꝓficiſcit:vbi i ſoꝛdidiſſimū vitę gn̄s deſcendit in popinis lupanaribuſq; reſidens vt ↄtēnendus magiſq; metuēdus videret. Nouiſſime ſe ludit magiſtrū ꝓfeſſus pueros in triuio docebat:vt qui viris īperare nō poterat ſaltē pueris īperaret.Erat enī eruditus vtpote Platonis auditoꝛ.Olim īterrogatus iā exul:q̄d ſibi ph̄ia ꝓfuiſſet.Scienter rn̄dit. Ut ęquo aīo ferrē talē foꝛtunę mutabilitatē. Regnauit hic annis.xxxviij. Plutar.auctoꝛ in regiā dionyſij puluerulentā fuiſſe ꝑꝑ eoꝝ multitudinē q̄ geometricas in puluere figuras deſcribebāt. Ambo ēt ⁊ pr̄ ⁊ filius ph̄i platonē pꝛęceptoꝛē audierūt.Plato autē inquit α λιτος ες αμετυςος εγω δ ο ποτας διονυσος η πειθεο νηφειν η μαθε το μεθυειν.i.hic lapis eſt amethiſtus:ego autē bibulus bacchus vel crede ſobꝛiū eſſe: vel diſce inebꝛiari: quia erant duo contraria ſimul lapis contra ebꝛietatem vnde h; nomē: ⁊ bacchus.q.d.crede ꝙ vnus noſtrum vincet:ſed melius eſt bibere.

Diophanes.pe.ꝓ.nomē viri bithynnici:de quo Col.Diophanes bithynnius vticenſem totū dionyſiū pęni magonis interpꝛętē ꝑ multa diffuſum volumina ſex epitomis circūſcripſit

Dioptra:inſtr̄m geometricū ab exploꝛādo ꝑſpiciendoq;.Jn q̄ ſignificatiōe vtit Ptol.Sed Uict.lib.viij.accipit pꝛo regula ad libꝛandas aquas cum ait. Libꝛatur aqua dioptris.

Dioꝛyges ſunt foſſe manu factę:qua dictione vtitur Pōpo.

Dioꝛyctos.ſignificat abſciſſam continenti.

Dioſpolis.ęgypti ciuitas q̄ Jouis ciuitas Hecatompylos q̄nq; dicta fuit.Sūt ⁊ alię locis alijs hoc noīe in ęgypto q̄ttuoꝛ ꝓter hanc puſillę ciuitates. Jtem in lydia ⁊ in palęſtina.

Diotę ſunt vaſa ſeu dolia fictilia duas anſas habentia ⁊ ad ſeruanda vina accōmodata. Hoꝛa.Depꝛome ⁊ quadrimū ſabina o thaliarce merę diota.

Dipelus.vir cretenſis Scyli frater:qui ambo teſte Ply.Pꝛimi omnium marmoꝛe ſculpendo claruere.

Diphilus.pe.coꝛ.Jouis amicus.Dypſillus malus amicus.

Diphtongus ē ↄglutinatio duaꝝ vocaliū vim ſuā ſeruantium ex δις ⁊ φθογγος q̄ vocalis eſt ſonus. Et ſciendū ꝙ vbicunq; a vel e in oībus añ finalē reperiunt. Fere vbiq; a ⁊ u vel e ⁊ u diuidūt:vt nicolaus:archelaus:alueus:cereus. Excipiūt laus:fraus:⁊ heus in q̄bus ē diphtōgus. Jn gręcis vo dictiōib⁹ aliqñ habent diphtōgi. Uirg.Oꝛphe⁹ in ſiluis iter delphinas oꝛion.Et oīs diphtongus:aut eſt in pꝛincipio:vt Aeneas:aut in medio:vt coęuus:aut in fine vt muſę.

Diphtera.alio nomine bęta:veſtis paſtoꝛicia ex pellibus ouium aut capꝛarum conſutis.

Diplois.idis.genus palij: quaſi duplex pallium διπλοως.

enim duplex dicitur.

Diplomata.genus tabellaꝝ.Ser.ſcribit diploma eē epiſtolam vel ſcripturā aliquā ad aliū miſſam:a v̄bo greco διπλόω duplico.Inde diploma duplicatio:⁊ lr̄e eo ꝙ duplicēt̄.Alij putāt diploma eē ſingulariū viroꝝ ⁊ vicoꝝ pͥuilegia in tabellis ſcripta:⁊ ī qbus pͥncipis nomē adſcribit̄.Uulgus bullas ſemidocti ſupplicatiōes docti ſupplices libellos vocant:q̄ ⁊ breues diūr Ci.Apio.Diploma ſtatim nō eſt datū ꝙ mirifica ē īprobitas in qbuſdā q̄ tuliſſent acerbius.Et ꝑ cor.balbo.Mitto diplomata tota ī pͥuincia paſſiʒ data.Sue.de Aug.In diplomatibus libelliſcꝫ ⁊ epl̄is ſignandis initio ſphinge vſus eſt mox imagine magni Alexandri greci.διπλόω dicunt duplū:tanq̄ꝫ duplices ille tabelle dici pn̄t diplomata.

Dipondiū ⁊ dipōdius:ſiue dupondiū ⁊ dupōdius a duob⁹ ponderibus dr̄.Nā vt Uar.docet duos aſſes pendebat.As v̄o nūmus libralis:⁊ dupondiū nūmus bilibris dicebatur.

Dipſas.a dis latine ſitis dr̄.Ponit̄ aūt ꝑ quodā aſpidū gn̄e:cuius morſu īcredibilis ſitis inducit̄.Luc.lib.viij.In medijs ſitiebāt dipſades vndis.Et in deuterono.Scorpio ⁊ dipſas.Lucianus aūt τὸ δὲ διψὰς τῶν ἑρπετῶν δεινότατον ὢν ἡ ψάμμος τρέφει ἡ Λιβύη ἔστιν ὄφις οὐ πάνυ μέγας ἐχίδνῃ ὅμοιος.⁊ plurima dicit.

Diptota.pe.ꝑ.diūr noīa duos tm̄ caſus habentia:ſic tetraptota perentaptota:que habent quattuor ⁊ quincꝫ caſus.

Diptychū.pe.cor.dr̄ duplicatū.Amb.lib.Hexa.Explorat ſi qn̄ oſtreū in remotis ab oī vēto locis contra ſolis radios diptychum illud ſuū aperiat ⁊ reſeret clauſtra teſtarum:vt libero aere viſceris ſui voluptatem quandam capiat.

Dirū.crudele infeſtū:q̄ſi deoꝝ ira īmiſſum.Uirg.Priuſq̄ꝫ dira per īcautū ſerpāt ꝯtagia vulgus.Hinc dire furie:q̄ſi deoruʒ ire.Aliqn̄ accipit̄ pro magno.Idem Iam tum religio pauidos terrebat agreſtes dira loci.Hinc diritas crudelitas.Ci.Intelligi poteſt ex his fratribus qui in adelphis ſunt:quanta in altero diritas:in altero comitas.

Dire:execrationes ⁊ iprecationes que in maliuolos effundebant̄ horrēde deos quoſdā inauditos cocōpellantes qbus quiſquis obnoxius erat:neceſſe erat illum maxio affici īfortunio.Hor.Diris vos agam dira deteſtatio.

Dirce.nomē mulieris Licis thebaruʒ regis vxoris:quā poete fingūt ꝯuerſam in fontē ſui noīs.Alia fuit Dirce babylonia que ſua forma tumens in piſceʒ ꝯuerſa eſt.Ouid.lib.iiij.me.Dirce quā verſam ſquāmis velantibus artus.

Dirceus cum e diphtongo dr̄ Aonius ſiue thebanus.Nā pars boetie in qua fons eſt Dirceus dircea cognominata eſt.Et apud Uirg.Amphion dirceus dictus eſt.i.thebanus.

Diribitoriū.locus erat in quo recenſebant̄ exercitus ⁊ ſtupendia militie numerabant̄ a diribendo.Hoc eſt diſtribuendo Et diribitores diſtributores.Ci.de reditu ſuo ad ſenatum.Qn̄ inqͭt vlla dignitate tot rogatores diribitores cuſtodeſcꝫ vidiſtis:Hoc ē diuiſores diſtributoreſcꝫ q̄ īter trib⁹ viritim pecuniā diuiderēt:quos Plau.in aul.curiaꝝ magr̄os appellauit.Qui diſtribuerēt inqͭt argēti minas in viros.Ex hac ſilitudine ſtructores epulaꝝ ⁊ oīno ꝓpoſiti negocijs vocabulum id qn̄cꝫ accipiunt pro loco in quo miniſtri diuerſantur Apul.lib.ij.de aſi.Frequens inquit ibi epulonū diribitores pluſculi ſplēdide amicti fercula copioſa ſcitule ſubminiſtrata.Ply.in epl̄is pedagium appellat id quod diribitoriū dici videtur.ἀπὸ τῶν παίδων.i.a pueris ⁊ miniſtris.

Dirigo.is.pen.cor.ex di ⁊ rego:ſignificat obliquum emendo.Plau.Ciceroni.Ad mutinam iter dirigerem.Apud Plautum inuenitur dirigere pro diſſidere.

Dirigeo.es.gui.ſigͭt pre frigore aut timore:aut alio caſu virib⁹ deſtituor.Uirg.Diriguit viſu in medio calor oſſa reliquit.i.diuerſis modis rigidus fact⁹ eſt:qr̄ ꝑ formidine ꝯtractus eſt

Dirimo.is.pe.cor.diremi diremptū:ex di ⁊ emo:⁊ īterpoſita.r.ſiue ex dis ⁊ emo.ſ.in.r.mutata cōponi videt̄.Et ſigͭt diuido Hier.in vita patrū.Ob hoc aūt dirimunt̄ habitaculis:vt ſilentij ſui qete ⁊ ītentiōe mētis diuina ſectātes nec vox aliq̄:nec occurſus vllus:aut ſermo aliqs ocioſus perturbet.Aliqn̄ dirimere ponit̄ ꝓ deſtruere.Sal.Quia nondū frequētes armati conuenerant:eas res conſilium diremit.

Diripio.is.pe.cor.Uide in dictione Deripio.

Dirupo.is varie rūpo ſeu violēter ſcindo.Plau.in cur.Geminos in vētre videor hēre filios nihil metuo niſi medi⁹ dirūpar miſer.Refert̄ qn̄cꝫ ad aium.Ci.Dirūpor dolore.

Diruncino.as.Uide in dictione Runcina.

Diruncio.is.ſignificat depurgo ⁊ quaſi dirum eijcio.

Dis ꝓpoſitio diſiūctiua de q̄ ſupra dictū ē Dis v̄o ditis diuitiaꝝ ⁊ īferioꝝ de⁹:vt inqͭt Stra.Grece Pluton dr̄:qr̄ terrenā oēʒ vim atcꝫ nām dicti pr̄i dedicatā putabāt ꝙ diuitie oēs e terris oriant̄ ⁊ ī terras recidāt.Nā πλοῦτος τοῦ latine diuitie.Quīti.tn̄ li.j.a ꝯrio īterꝑtat̄:qr̄ minime diues ē.Ponit̄ ēt dis ꝓ diuite.Plau.ī aul.Dites diuitijs q̄ aureos mōtes colūt ego ſolus ſupo.Ter.ī adel.Dis q̄dē eēs demea:ac rē tuā ꝯſtabiliſſes.Hic ditior.⁊ ditiſſim⁹ dito.as.⁊ ditio.ꝓ īperio.

Diſcapedino as.pe.cor.a capedie fit:ſignificatcꝫ reſero aperio.Apul.Hyagnis primus in canēdo manus diſcapedinauit.

Diſcerpo.is.pſi.ptum.ex dis ⁊ carpo.varie cedo.diſtraho:diſcindo.Liui.lib.j.Fuiſſe tum quocꝫ aliquos qui diſcerptuʒ regem patrum manibus tanti arguerēt Uar.Duabuſqꝫ admotis quadrigis alligatum corpus equis in diuerſum iter concitatis diſcerpſere.

Diſcido.is.diſcidi.pe.cor.a dis ⁊ ſcindo.Diſcidi v̄o pen.ꝑ.fit a dis:⁊ cedo.Ter.in adel.Uide vt diſcidet mihi labrū.

Diſſecat⁹.a.um.qđ eſt ꝑ anatomē exēteratū.Qđ eni greci τὴν τομὴν nos diſſectionē ⁊ ꝯſectionē vocam⁹:vt apud Ply.⁊ Celſuʒ accipi pōt.Ariſt.Chameleon.diſſect⁹ totus ſpirare ꝑterea diu pōt.Fit āt a Diſſeco.as.pe.cor.qđ ē dilanio:⁊ varijs modis ſeco:ſiue in varias ꝑtes diuido.Un̄ diuiſiōes patrimonioꝝ inter ꝯſortes dicunt̄ diſſectiones.

Diſcepto.as.diſputo ꝯtendo diſcordo.Aliqn̄ ēt moderor cōpono.Ci.li.iiij.tuſ.Itaqꝫ illius vere elegantiſqꝫ phie q̄ ducta a Socrate ⁊ peripateticis adhuc ꝑmanſit:⁊ idem alio mō dicentibus ſtoycis cū Academici eoꝝ controuerſias diſceptarent:nulla fere ſunt aut pauca admodum latina monumenta.Hinc diſceptator.dicitur rei ſnieqꝫ moderator:vt docet Ci.in partitionibus ad filium.

Diſcedo.is.pe.ꝑ.recedo.Ply.Faceſſite hīc atqꝫ a nobis diſcedite.Aliqn̄ tacet̄ locus de quo:⁊ ponit̄ locus ad quē Augu.Dn̄s diſceſſit trāſiordanē.Aliqn̄ vtrūqꝫ ponimus:vt nō diu eſt ex quo ille hinc rus abijt.Interdū diſcedere ponit̄ ꝓ excipere:vt ſi dicā.Cū diſceſſi a parentibus nemo eſt mihi te charior.i.parentibus exceptis.Ci.Lentulo.Cū a vobis ſalutis mee auctoribus diſceſſerim:velim te exiſtimare neminē eſſe cuius officijs me tā eſſe deuinctū nō ſolū ꝯfitear:ſʒ etiā gaudeā.Interdū ꝓ diſtendi diuidi.Idē lib.iij.offi.Hinc ille Giges inducit̄ a Platone q̄ cū terra diſceſſiſſet:magnis quibuſdā imbribus deſcendit in illū hiatū.A diſcedo fit diſceſſus.pro receſſu:⁊ diſceſſio pro diuiſione ⁊ hiatu.

Diſcerno.is.diſcreui.ctū.ſepero.Hier.ad Tyraſiū.Ad cōpetenda peccata gaudēt tā parētes a filijs:q̄ꝫ filij a parentib⁹ ꝓuocāte diabolo ſeparari:ad īdulgētiā ꝑcipiēdā nolūt ab inuicē deo vocāte diſcerni.Qn̄qꝫ ſigͭt.Certo.Apul.Armis potius diſcernere q̄ꝫ iure vti voluerunt.Qn̄qꝫ diſtincte cognoſco.Ter.in adel.Quid hoc malū īfidelitatis nequeo ſatis diſcernere niſi me credo huic eſſe natū rei ferundis miſerijs.

Diſcretus.a.um.participiū paſſiue ſignificatiōis:vt apud Col.Diſcreta ſemina.i.ſeparata.Amb.Quid lōgius ē q̄ꝫ a ſe recedere nec regiōib⁹ ſʒ morib⁹ ſepari:ſtudijs eē diſcretū:nō terris:Huius cōpoſitū ꝓtulit.Ply.īdiſcreta ꝓpe ſpem fuere.i.īdifferēti.Ualla exponit actiue:ſic diſcretus q̄ q̄litates ꝑſonaꝝ ac reꝝ momēta diſcernit.Sʒ nullū attulit exemplū:nec vllū afferri poſſe arbitror niſi in paſſiua ſignificatione.

Diſcreti:ſeparatio.Lac.li.vij.cū vis aliq̄ vtrunqꝫ diſcreuerit q̄ diſcretio mors vocatur.Cic.lib.iiij.ad heren.ſic diffinit.Diſcretio noīatur que rerum conſequentiū cōtinet perſpicuā ⁊ dilucidam cum grauitate expoſitionem.

Diſcrimē.pe.pro.ſeparatio.dr̄ia.Ci.Totūqꝫ diſcrimen ſummi

boni in ea reꝝ cõparatiõe poſitũ putat. Sal. Laudamus diui tias: ꝑſeꝗmur inertiã: ĩter bonos ⁊ malos nullũ ẽ diſcrimẽ. Uñ ⁊ ꝑ diuiſione ⁊ capilloꝝ dimidiatiõe ſumit̃ q̃ fit diſcerni culo. Et diſcrimẽ certamẽ. Uirg. Poſt hos equo diſcrimie piſtrix: cẽtauruſqꝫ locũ tẽdũt ſupare poꝛẽ. Rurſus diſcrimẽ periculũ dꝛ. Idẽ li. j. Per tot diſcrimina reꝝ tendimꝰ in latiũ

Diſcrimino. as. pe. coꝛ. diuido. Ci. in phil. Etruriã diſcriminat Caſius. Hier. i li. Judith. Et diſcriminauit crinẽ capitis ſui.

Diſcriminatim aduerbiũ ſigt differẽter. Uar. li. j. de re ruſ. Ea dẽ de cã ſunt que nõ pñt viuere niſi in loco aquoſo aut etiaꝫ in aqua. Et diſcriminatim. Et alia in lacubus vt arundines in aretino. alia in fluminibus vt in epiro arboꝛes vlmi.

Diſcriminale: acus eſt que crines diuidit ad concinandum caput: vt apud Eſaiam. Diſcriminalia ⁊ periſcelides et murenulas ⁊ olfactoꝛia.

Diſcerniculum. idem eſt ꝙ diſcriminale.

Diſcrepo. as. pe. coꝛ. non ꝯuenio. Liui. lib. xxxviij. imperſonale poſuit. Nec inter ſcriptoꝛes reꝝ diſcrepat ſolum ſed oꝛationes quoqꝫ ſi modo ipſoꝛũ ſunt que feruntur.

Diſco. is. didici ꝓpꝛie rẽ ignotã aſſequoꝛ meditãdo: vel ab alio diſcẽdo. Huius cõpoſita ſũt Addiſco. Condiſco. Hoꝛ. Anguſtã amice pauperiẽ pati robuſtos acri militia puer cõdiſcat. Dediſco qȯ didici obliuiſcoꝛ: ſeu a mẽte reijcio. Plau. i am. Haud equũ facit qui qȯ didicit id dediſcit. Ediſco: memoria cõplectoꝛ. Quintil. Illud ex ꝯſuetudine mutãdũ pꝛoꝛſus exiſtimo ne oĩa que ſcripſerint ediſcant: ⁊c̃. vt moꝛis eſt dediſcant. Perdiſco perfecte ſeu valde diſco.

Diſciplina. dꝛ ꝙ a diſcipulo ꝑcipit̃. Nã vt Aug. in dialecticis docet. diſcibilis rei diſciplina dꝛ que quarũqꝫ rerũ ſciẽtia eſt Doctrina eſt pꝛout a doctoꝛe traditur.

Diſciplinoſus. dꝛ qui tã bonas q̃ꝫ malas artes facile diſcit.

Diſcinctus. diſſolutus negligẽs. Perſius. Nõ pudet ad moꝛeꝫ diſcincti viuere nacte. Antiq̃ negligentes ⁊ deſides appellabãt diſcinctos. Cõtra accinctos ſolertes ſtrenuoſqꝫ vocabãt Qȯ a re ipſa deductũ ẽ. Molles enĩ demiſſis diſcĩctiſqꝫ veſtibꝰ vti ſolẽt. Strenui vȯ atqꝫ ĩduſtrij q̃ ſint ad res exequẽdas ꝓmptioꝛes ſuccĩcti ĩcedũt. Ser. Diſcĩcti ĩhabiles ſũt militie: oẽs enĩ q̃ militãt cincti ſũt. vñ diſcincti ĩefficaces ⁊ ignaui dñr. ſicut ecõtrario ꝑcinctos ſtrenuos vocamus.

Diſcrutioꝛ. aris. valde crucioꝛ.

Diſcõuenio. nõ ꝯuenio. Hoꝛ. Et vite diſcõuenit oꝛdine toto.

Diſcumbo. is. diuerſis locis accumbo. Gel. Apud cenam Fauoꝛini phĩ cum diſcubituꝫ fuerat: ceptuſqꝫ apponi cibus ſeruus aſſiſtens menſe legetur inceptabat.

Diſcuneatus. q̃ſi ĩmiſſo cuneo aptus ac patens ſicut ligna diducta fiunt ⁊ hiantia adactis cuneis. Ply. li. ix. Conche contrahunt ſed fruſtra diſcuneate.

Diſcurro. is. in diuerſas ꝑtes curro. Liui. li. j. Signo dato iuentus romana ad rapiẽdas v̄gines diſcurrit. Hinc Diſcurſo. as Lac. li. de opi. Totos dies ĩ hmõi diſcurſatiõe ꝯſumunt.

Diſcus. vas latũ. vt Jul. pol. inq̃t ad poꝛtãdas carnes. aptũ foꝛte. Lãx. Apul. Cenaꝝ reliq̃s diſcus oꝛnatus. Uñ a Hiero. dictus ẽ Diſcophoꝛus ille q̃ danieli pꝛãdiũ poꝛtauit. Talẽ eniꝫ inq̃t diſcophoꝝ in edia meruerat hebdomadis. Eſt ⁊ diſcus gñs ludi. hoc ẽ rotũda moles ſaxea vel plũbea ſiue ferrea: cuius iactu iuuenes ĩter ſe certabãt: foꝛtioꝛ iudicãdus q̃ aut altius ĩ ſublime: aut lõgius ĩtractũ vltra deſignatũ ſpatiũ ꝓieciſſet. ita ⁊ miſſilibꝰ ꝯtẽdebãt. Hoꝛ. li. car. ſepe diſco ſepe trãſ finẽ iaculo mobilis expedito. Mar. Splendida cũ volitent ſpartani põdera diſci. eſte ꝓcul pueri ſit ſemel ille nocens.

Diſcutio. is. pe. coꝛ. ſſi. ſſum. ex dis ⁊ q̃tio. ꝓpꝛie in diuerſas partes q̃tio deijcio. Liui. Tribꝰ arietibꝰ aliquãti muri diſcuſſit. Per trãſlationẽ mõ ponit̃ pꝛo remoueo ſeu reſoluo. Colu. li. vij. Etiã lãguoꝛ ⁊ nauſea diſcutit̃ ſi ĩtegrũ gallinaceũ crudũ ouũ ieiuni faucibus ĩſeras. Mõ varijs modis examino ĩueſtigo. Lac. Hec enĩ pꝛauitatis ẽ cã ignoꝛatio ſui quã ſi q̃s cognita veritate diſcuſſerit: ſciet quẽadmodũ ſibi vita degẽda ſit. Hinc diſcuſſuꝫ dicimus qȯ examinatũ aut iudicatum eſt. Et actus ipſe diſcuſſio. Et diſcuſſoꝛ q̃ diſcutit. A diſcutio ſit aliud cõpoſitũ qȯ eſt Exdiſcutio. ⁊ ſigt ꝑ varios modos ꝯcutio ex elicio. Hier. ad chteſi. Cũ hec ſe ita habeant ꝓuoco aduerſarios vt oẽs retro chartulas exdiſcutiant: ⁊ ſi q̃d in meo ingeniolo vitij reperierint pꝛoferant in mediũ.

Diſijcio is. pe. coꝛ. in diuerſas ꝑtes iacio. Uirg. Diſiecitqꝫ rates

Diſiungo ſeparo a quo diſiunctio ſeparatio vt cum alter ab altero abſumus. Ci. Neqꝫ enĩ non põt mihi moleſtiſſima eſſe diſiunctio noſtra in tanta rerum omniuꝫ varietate. Hinc diſiunctiue coniunctiones que res vel perſonas diſiungũt vt hoc vel illud meũ vel tuum erit.

Diſertus a diſſero. q̃uis diſſero ꝑ duplex. ſſ. ſcribat̃. Et is eſt ꝓbe diſſerit q̃ vel oꝛnatiſſimis verbis abundat. Eloquens cuius oꝛatio eſt grauibus ſententijs referta ⁊ oꝛnatis diſtincta v̄bis. Unde. M. Antonius apud. ait a ſe diſertos viſos eſſe multos: eloquentem vȯ neminem.

Diſpalo. as. pe. ꝓ. ex dis ⁊ palo. Palare vȯ vagati ⁊ errare ſigt a palis caſtroꝝ: hoc eſt ſudibus mõ huc: mõ illuc tranſlatis. Diſpalare itaqꝫ eſt paſſim digredi vel ſeparare. Siſen. li. iii. hiſt. Diſpalati ab ſignis digreſſi oẽs ac diſſipati. Gel. li. j. Ea pꝛecentione tranquilla ⁊ venerabili ad quãdam quaſi militaris muſice diſciplinam vis ⁊ impetus militũ ne ſparſi diſpalatiqꝫ pꝛoruerent cohibebatur.

Diſplodo. is. in diuerſas partes plodo. Uar. li. ij. de re ruſ. Pedibus non latis neqꝫ ingredientibus qui diſplodentur: nec cuius vngule diuaricent.

Diſpello. is. diſpuli. ſum. varijs locis: varijſue modis pello. Liui. li. v. Cũ due acies duo diuerſa ꝑlia circũuentos etruſcos ⁊ a frõte ⁊ a tergo vꝛgerẽt: caſtra neqꝫ in retro: neqꝫ in montes vñ ſe nouus hoſtis obiecerat iter fuge eſſet: ⁊ equitẽ paſſim liberi frenis diſpuliſſent eq̃: venientiũ maxĩa pars tyberim effuſi petunt. Ci. li. j. tuſ. Eadẽqꝫ ab aĩo tanq̃ꝫ ab oculis caliginẽ diſpulit. Uirg. Teucroꝛũqꝫ alios acer quos equoꝛ turbo diſpulerat. i. diſiecerat ſiue ſegregauerat.

Diſpendio. is. varie pẽdo. i. expendo diſtribuo a quo diſpẽdiũ ⁊ diſpenſo. as. Col. lib. iiij. Celeſtes admittant imbꝛes coſqꝫ alendis ſeminibus diſpenſet: ac ſuis oĩbus partibus ad educandã pꝛolem nouam ꝯſpiret. Aliqñ ſignificat expando. Et tunc non a pendo ſed a pãdo componitur. Plau. Ubi lubet diſpendite hominem diuerſum atqꝫ diſtendite.

Diſpendiũ dꝛ quod in curia vel negligentia aut ĩmoderatione diſpendimus. Ply. Magno id lignoꝝ diſpendio fit addito ſale. Aliquando dicitur damnũ quod in diſpendendo ſolet minus fieri. Eſt enim contrarium compendio. Terẽ. in eu. Quid eſt qȯ mihi malum q̃ꝫ ꝙ huic intelligo euenire vt gratiam ineat ſine ſuo diſpendio ⁊ mihi pꝛoſit.

Diſpendioſus. a. um. dãnoſus. Col. lib. ij. Nam diſpendioſa eſt cunctatio. pꝛimum ꝙ auibus pꝛedam ceteriſqꝫ animalibus pꝛebet: deinde ꝙ grana ⁊ ipſe ſpice culmis arentibus ⁊ ariſtis celeriter decidunt.

Diſpenſo. as. frequentatiuum a diſpendo ꝙ magis vſurpatur q̃ꝫ diſpendo. Unde.

Diſpenſatoꝛ. qui es pẽſans: expẽdit: ⁊ neceſſaria in familiaꝫ diſtribuit qui grece οικονομος appellatur. Nã apud romanos cum aſſes libꝛales eſſent appendebantur. Quin etiã ſtipis ponderande penſatoꝛes libꝛipendes ſunt dicti.

Diſpenno. is. expando. Tractũ a pẽnis ⁊ volatu auium.

Dipepſia. difficil' ⁊ egra ꝯcoctio. Dis difficile πεπτω ꝯcoquo

Diſperdo. is. diſperdi. Uide in dictione. Perdo.

Diſpergo. is. ſi. ſum. Uide in dictione. Spargo.

Diſpereo. is. ex dis. ⁊ ꝑ. ⁊ eo. componit̃ ſignificatqꝫ vario mõ: aut in totũ pereo ⁊ deficio. Mar. Diſpereã ſi non hic decimus erit. Lac. Cum terrã ⁊ aquã ⁊ ignem diſperire conſumi extinguiqꝫ videamus que ſunt mundi partes.

Diſpertio. is. huic ⁊ illi partes do. Plau. in aul. Hercle iniuria diſperti iuſti pingui agnum habent.

Diſpeſco. is. cui. ex dis ⁊ paſco: q̃ſi pecus a paſtiõe deduco.

Diſpicio. is. pe. coꝛ. diſcerno. Quintil. lib. ij. Nã ꝓpꝛietates ingenioꝛũ diſpicere ꝓꝛſus neceſſariũ. Et diſpicere diuerſe diligenterue inquirere conſiderat̃ ſeu mẽte circũſpicere ⁊ ꝓuidere

⁊ tanq̄ꝫ in oēm partē lumine mentis intendere. Cic. lib. j. tuſ. Tum acie mentis diſpicere cupiebant. Col. in pręfa. At ego cum aut magnitudinē totius rei quaſi quandā vaſtitatē corporis: aut partiū eius velut ſingulorum ſubtilitatē diſpicio: vereor ne ſuprēmus ante me dies occupet q̄ꝫ vniuerſam diſciplinam ruris poſſim cognoſcere. Inde fit diſpicētia quę eſt circūſpectio ⁊ pⁿuidentia vel conſideratio diligens.

Diſpondeus. quaſi bis ſpondeus: pes qui conſtat ex quattuor ſyllabis longis vt oratores.

Diſpono. is. pe. pro. Uide in dictione pono.

Diſputo. as. pe. cor. ⁊ Cōputo ex prępoſitiōe putandi: qđ valet purū facere. Uar. Ideo rō putari dr in qua ſūma fit pura: ſic ſermo in quo pure diſponuntur verba ne ſit confuſus atqꝫ vt diluceat dicitur diſputatio. Lac. lib. vij. Immortales eſſe animas pherecydes ⁊ plato diſputauerunt.

Diſquiro. is. pe. pro. per oēs partes: quęro: vt inquiro nihil me lateat. Aug. lib. ij. ci. dei. Unde poſteā nobis erit in dei veri domini voluntate diſquirendi at diſerendi locus: a quo diſquiſitio: quia eſt inquiſitio voluntatis iudiciiſqꝫ diuerſorum. Sue. in Cęſa. Primo pręturę die. Q. Catulum de refectiōe capitolij ad diſquiſitionem populi vocauit.

Diſraro. as. ſigt caſtro: ⁊ diuerſis modis qđ ſpiſſum erat ratū facio. Col. li. v. Sꝫ illud de integro refodi dꝫ. Hoc poteſt intercidi ⁊ diſrari quod opus ruſtici caſtrationem vocant.

Diſſauior. aris. cū lętitia ⁊ voluptate: multa oſculor. Ex dis. et ſauior. ὅσπερ ἑλληνισὶ λέγεται φιλοκυρίως ἀλλὰ κυρίως τι ἄλλο σημαίνει. Sauior autē a Sauiū ſiue a ſuauiū p diminutionē. u. De ſauior. Gel. li. iij. Diagoras tres filios adoleſcentes habuit vnū pugillē: alterum pancratiaſten: tertiū luctatorē: eoſqꝫ ōis vidit vincere coronariqꝫ eodem olympię die. Et cū ibi tres eū adoleſcentis amplexi coronis ſuis in caput pr̄is poſitis ſauiarent: cūqꝫ pplis gratulabundus flores vndiqꝫ in eū iaceret ibidē ī ſtadio īſpectāte pplo in oſculis atqꝫ in manibꝰ filiorum aīam efflauit. Plau. in bac. Quis iſtic hꝫ: amor voluptas venus venuſtas gaudiū iocus ludus ſermo ſuauis: ſauitio. De diſſauior. Cic. Tyroni. Ego vos ad q̄rto kl̄as videbo: tuoſqꝫ oculos ēt ſi te veniēs ī medio foro videro. diſſauiabor. i. multū ſiue ſępius ſauiabor.

Diſſentio. is. quaſi diuerſe ſeu aliter q̄ꝫ alij ſentio. Unde diſſentio quę eſt ſn̄iarum diuerſitas. Diſcordia vō eſt diſcretio aliquorum quos amoris vinculum colligauit.

Diſſentior. eiuſdem ſignificationis eſt cum diſſentio.

Diſſentaneum. diſſentiēs: non ꝯueniens: ſicut conſentaneū cōueniens. Nigidius. Eum locum facit diſſentaneum.

Diſſepto. as. frequētatiuū eſt a diſſepio. is. a quo diſſeptatio. q̄ dr diſputatio ⁊ q̄ſi colluctatio. Hier. in Eſaia. Adhuc iudicio contendā vobiſcū ⁊ cū filijs veſtris diſſeptabo.

Diſſero. is. pe. cor. rui tū varie ſemino. Col. Panax vtroqꝫ tpe leni ⁊ ſubacta terra rariſſime diſſeritur. Per tranſlationem diſſerere ſigt diſputare enarrare declarare. Uar. Nā vt olitor diſſerit in arenas ſui cuiuſqꝫ generis res: ſic in orōne q̄ facit diſertus dr. Hiero. in prolo. eccleſiaſtes. Rogatus ab ea vt in morē cōmentarioli obſcura queqꝫ diſſeremur.

Diſſerto. as. frequentatiuum. Gel. cum de antiquitate quorundam verborum diſſertaremus.

Diſſertio. diuiſio patrimonij inter conſortes.

Diſſedeo. es. pe. cor. pp diſſidiū alienus ſum. Ci. ī Lęl. Cū is tribunus plebis capitali odio. a. Q. Pōpeio diſſederet q̄ tū erat ꝯſul. Trāſfert̄ ēt ad inaīata: ⁊ p diſcordo ſeu nō ꝯuenio ponit̄. Ply. lib. xxxvij. Adamas diſſidet cū magnate lapide in tm̄ vt iuxta poſitus ferrū non patiatur abſtrahi.

Diſſidium. ſegregatio diſcordia. Ter. Ualeant qui īter nos diſſidium quęrunt. Ouid. lib. xiiij. me. pro diſceſſu poſuit a deorſum cedendo. Nō bene diſſidiū phrygij latura mariti.

Diſſilio. is. pe. cor. ex dis: ⁊ ſalio: ſigt loco moueor Apul. Uertibulo oſſa diſſilierāt. Proprie aūt diſſilire eſt ī diuerſas partes ſalire. Ply. li. xxxvj. Lunenſeꝫ ſilicē ſera ſecari: at thuſculanū diſſilire igni: aliq̄n ponit̄ pro crepare frangi. Uirg. Aeraqꝫ diſſiliunt vulgo. Aliq̄n pro cito deſcendere. Uirg. lib. x. Portiſqꝫ ab ęquo regina ſub ipſis diſſiluit.

Diſſulto. as. frequētatiuū. cōponit̄ ex dis. ⁊ ſalto. qđ ē q̄ſi diuerſe ſalto. Ply. li. xxxvij. Incudibꝰ hi deprēdunt̄ ita reſpuentes ictum vt ferrū vtrinqꝫ diſſultet īcudeſqꝫ ēt ipſę diſſiliāt

Diſſipo. as. pen. cor. ex dis. ⁊ ſipo. ſignificat diſpergo: diuulgo. Col. li. ij. Sin autē proxime meſſis occupandum erit reſtibile deſectis ſtramentis quattuor ⁊ viginti vehes ſtercoris in iugerum diſponemus diſſipabimuſqꝫ.

Diſſonus. a. um. pen. cor. quod non eſt conueniens. Unde diſſono pro diſcordo.

Diſſimulo. as. diligenter ⁊ aſtute cello: ſiue tego neq̄d noſci poſſit vel intelligi cuius contrariū eſt ſimulo. Simulamus enim falſa diſſimulamus vera. Simulamus eſſe quę non ſūt diſſimulamus non eſſe quę ſunt. Ab his fiunt aduerbia ſimulāter ⁊ diſſimulanter. Simulatim ⁊ diſſimulatim.

Diſſoluo. qđ ligatū erat nō ligatū facio: deſtruo. Lac. li. j. Diſſoluat hoc argumētū ſi quis pōt. Et li. vij. Utrū ne aīa maneat poſt mortē an diſſoluat̄. Et diſſoluere expedire. Ter. ī heau. Diſſolui me ocyus operā vt ibi darem. Itē diſſoluere ſignificat diuerſis perſonis: ſeu varia debita ſoluere. Cice. lib. ij. offi. Nunq̄ꝫ nec maius ęs alienū fuit nec melius nec facilius diſſolutum eſt. Dicimus autē diſſolui ęs alienum. i. qđ contraxeram ęris alieni reſtitui ⁊ pluribus ſolui: vel quaſi catena qua ſoluebar me ſoluenda pecunia diſſolui.

Diſtędet. multum aut varie tędet.

Diſtēdo. ī diuerſas ptes tēdo. Leo papa. Quāuis multis aucta victorijs ius īperij tui terra mariqꝫ diſtēderis: minꝰ tn̄ eſt qđ tibi bellicus labor ſubdidit q̄ꝫ qđ pax xp̄iana ſubiecit. Colu. li. v. Stabilior ē vinea q̄ ex vtraqꝫ pte iugo deuincta pari librамēto velut anchoris q̄buſdā diſtendit̄. Et diſtēdere varie īplere. Tractū ab vtre qui cū plenus eſt tendit̄: cum vacuus relaxatur. Uirg. Et dulci diſtenduntur nectare cellas.

Diſtentio. as. valde tendo. Uirgilius. Sic cithiſo paſtę diſtentant vbera vaccę.

Diſtero. is. penultima correpta multum ſiue crebro tero: quod fit cum aliquid ſubtiliter teritur. Cato. Libum hoc modo facito. Caſei. p. ij. bene diſtere in mortario.

Diſtichon. penultima correpta geminus v̄ſus. dis bis στίχον verſum gręci dicūt. Sic tetraſtichon: dicimus quattuor verſus: hexaſtichon ſex.

Diſtilo as. a quo diſtillatio: quam gręci catharrum coryzam vel branchum vocant.

Diſtineo. es. pe. cor. varię ſiue diuerſis rebus cauſiſue impeditum teneo. Ci. Mario. Nos hic multitudine ⁊ celebritate iudiciorum ⁊ nouis legibus ita diſtinemur: vt quottidie vota faciamus ne inter caletur: vt q̄ꝫ primū te videre poſſumus. Et diſtinere arcerem repellere. Uirg. li. xj. Dum diſtinet agger mętorum neqꝫ inundant ſanguine foſſę.

Diſtare ſigt differre. Lac. lib. ij. Alioq̄n inter deum hoīemqꝫ diſtaret nihil: ſi cōſilia ⁊ diſpoſitiones illius maieſtatis ęternę cogitatio aſſequeret̄ humana. Item abeſſe Ply. Quod circiter q̄nqꝫ millia paſſuū diſtat ab vrbe. Hinc diſtantia: quę modo differentiam: modo interuallum ſignificat.

Diſtito. as. pe. cor. frequentatiuū. Col. li. vij. Diſtitēt inter ſe aliquanto ſpacio ne in colluctatione alter alteri noceat.

Diſtinguo. is. diuido. Colu. lib. j. Sed ⁊ lateribus diſtinguntur granaria vt ſeparatim quęqꝫ legumina ponantur.

Diſtinguo valde ſeu varię ſtringo. Ci. li. iij. offi. Fraus diſtringit non diſſoluit periuriū. Aliq̄ꝫ defrico ſeu radendo ſordes detergo. Uñ diſtringentes vocamus q̄ ſe poliunt ⁊ ſordes corporis radūt. Id qđ fere poſt q̄etem ſolent oēs. Ply. de liſippo. Plurima ex omnibus ſigna fecit fęcūdiſſimę artis inter que diſtringentem ſe. Mar. Pergamus has miſit curuo diſtringere ferro. Nō tā ſępe teret lintea fullo tibi. Aliq̄ꝫ ſigt ītendere minitari Tractatū a gladiatoribus q̄ contra aduerſarium ſuū enſem ſtringūt. i. nudāt. Ci. li. iij. off. At ille vt ingreſſus eſt cōfeſtim gladiū diſtrinxit iurauitqꝫ ſe illū ſtatim interfecturum. Aliq̄ꝫ colligere. Col. lib. vlti. Sereno cęlo manibus diſtringi oliuam opꝫ ⁊ ſubſtratis tegetibus aut cannis

cribrari ⁊ purgari. Hier. Amos propheta paſtor ⁊ ruſticus mora rubor diſtringēs: paucis verbis explicari nō pōt.

Diſtraho diuerſe traho diuido. Terē. Nō ſi eo meę fortunę redeūt abſte vt diſtrahar. Uirg. lib. vj. Turbatis diſtract⁹ eq̄s Apul. p trāſlationē lib. j. de Aſi. poſuit p vēdere. Caſeus recēs erat ⁊ ſciti ſaporis admodū cōmodus p̄cio diſtrahi. Itē ponit̃ p cōponere ſedare finire. Sue. in Ceſa. Apud eandez longo tpe ſacrificare vota ſuſcipere ↄtrouerſias quaſdā interpoſito per Ceſarē iureiurando diſtrahere pſeuerauit.

Diſtorqueo es diuerſe torqueo. Terē. in Eu. Ah illud vide os vt ſibi carnifex diſtorſit.

Diſturbo diſijcio. Ci. pro domo ſua. Etiam ſe videre diſtrahi a complexu ſuorum diſturbari tecta diripi fortunas.

Dito. as. a. dis. ditis. fit ſignificatq̨ ditem facio.

Diteo. es. diues ſum. a quo Diteſco diues fio. Aug. lib. j. ci. dei. Ut bonus ſeruus magnas facultates hēret ipſaȥ dñi voluntatē cui pediſequus mēte diteſcere: nec cōtriſtaret̃ eis reb⁹ viuens relictis quas fuerat cito moriens relicturus.

Dithyrambus. vir thebi biacus a quo credit̃ genus illud verſuū fuiſſe cognominatum in honorem bacchi factum.

Ditrocheus. pes bis trocheus. Conſtat enī ex duob⁹ trocheis: hoc eſt ex lōga ⁊ breui: ⁊ iterū longa ⁊ breui: vt cantilena.

Diuagor. pe. cor. varie vagor. Lac. lib. iiij. Ubi animus in multa diſperſus huc atq̨ illuc diuagatur.

Diuarico. as. pe. cor. ex di ⁊ varico: ſicuti ⁊ p̄uaricor: ex p̄ ⁊ varicor. vñ ⁊ actiuū varico itelligim⁹ ⁊ varicor depones: ȝ nō ſint in vſu. Et a varicibus dñr. Significatq̨ diuaricare diuidere: qđ q̄dē faciūt q̄ ſtant diducti. Quintil. varicare inq̄t ſupra modū ⁊ inſtādo deforme ē: ⁊ accedēte motu ꝑpe ſcenicū. Hier. ad Euſ. Sedebit ad aquas ſolitudinis poſita vaga ⁊ diuaricabit pedes ſuos oī tranſeunti: ⁊ vſq̨ ad verticē pollueť. Cato. Arbores hoc mō puteńt: rami diuariceńt: quos relinques: hoc ē in diuerſas partes: brachia diſponant̃. Nonius diuaricari dictū eſt diſtēdi ab his q̄ vitio naturę ita ſūt pedibus diſcretis vt eos in diuerſum habeant ſuperatos.

Diuēdo. diuiſim vel varie vēdo: vt fit huic ⁊ illi ⁊ mō h̄: modo illud. Liui. lib. j. Cū diuidēda p̄da. xl. talēta argenti efficiſſet.

Diuerbia partes comedia vbi plures pſone verſant̃ a pſonarū varietate dicta. Liui. Inde ad manū cantari hiſtrionib⁹ ceptū diuerbiaq̨ tantū ipſorum voci relicta.

Diuerto. de vna re ad aliā verto: deflecto: vt cū quod cepi relinquo vt aliud agā. Siue alio me verto. Lac. li. viij. Sȝ huc neceſſario diuertēdū fuit vt oñderē tot ac tanta ingenia in rebus falſis eſſe ↄſumpta. Et diuertere eſt hoſpitari. Col. lib. j. Hec autem pretereuntiū viatorū populationibus ⁊ aſſiduis hoſpitijs diuertentiū infeſtat rem familiarem.

Diuerſito. as. pe. cor. frequentatiuū a diuerto pro deflecto. Gel. ad ipſa platonis penetralia: ipſarumq̨ rerum pondera ⁊ dignitates pergendum eſt non ad vocularum eius amenitatē nec ad verborum vetuſtates diuerſitandum.

Diuerſor. aris. modo diuerto ſignificat: modo conuerſor.

Diuerſor. q̄ in caupona hoſpitat̃. Cic. lib. ij. artis ve. Caupo cū q̄buſdā diuerſoribus illū qui añ exierat conſequit̃ in itinere hominē cōprēndit: hō in vrbem ab illo deditur.

Diuerſoriū a diuertēdo accipit̃ p villa: ⁊ q̄ſi pro hoſpitio ꝙ ibi magis nos recipimus ⁊ cōmoramur q̄ȝ hitem⁹. Ci. in Cato. Ex vita iſta diſcedo tāq̄ȝ ex hoſpitio: nō tanq̄ȝ ex domo. Cōmorandi enī nā diuerſoriū nobis nō habitādi dedit. Idē fabio Gallo. Ne ego libētius emerim diuerſoriū. tarracinę ne ſp hoſpiti moleſtus ſim: ꝑprię aūt capit̃ p hoſpitio vt apud eundē. Quieſcā in ceſaris ſermone q̄ſi in aliquo oportuno diuerſorio. Dr ⁊ Diuerſorius. a. um. vt Taberna diuerſoria Sue. ī nero. Diſpoſitę p littora ⁊ ripas diuerſorię tabernę.

Diuerticulum. eſt via per quā a militari via ſiue de itinere nr̃o alio diuertimus. Ter. in Eu. Cū ſenſi redeo rurſus: male vō me hñs vbi ad ipȝ veni diuerticulū ↄſtiti. Ser. Diuerticula ſūt ſemitę trāſuerſę q̄ ſūt a latere vię militaris. Hier. p ſilitudinē ita accepit. lib. de natiuitate v̄ginis. Deniq̨ in quātū recordari poſſū nō v̄ba: ſȝ ſenſuȝ ſcriptoris ſeqnēs: ⁊ nūc eadē ſemita nō hiſdē veſtigijs īcedens nunc q̄buſdā diuerticulis ad eādē viā recurrēs ſic narratōis ſtilū tēperabo: vt nō alia dicā q̄ȝ q̄ aut ſcripta ſūt: aut ↄſequēter ſcribi potuerunt. Diuerticula ēt dñr domicilia in via ad quę diuertendū ſit.

Diuerſus: nō ſolū pro vario ſed etiā pro ſeparato ponit̃.

Diuortiū. ſaparatio: ⁊ ꝑprie diſtratio matrimonij: inq̄t Modeſtinus qđ inter virū ⁊ vxorē fieri dr: q̄ȝuis ad alia ēt transferatur. Ci. Sic doctrinaȥ facta diuortia. Uirg. Obijciunt eq̄tes ſeſe ad diuortia nota. i. ad flexus viarum.

Diuello. is. ſi. ſum. varie vello. Sal. Rapi virgines: pueros diuelli: liberos a complexu parentum. ελληνισι σπαω λεγουσι και σπαξω και τα πολλα εχουσιν.

Diues. a diuo fieri dr. qđ q̄ diues ē: q̄ſi deus nihil indigere vr. Et mō ↄſtruit̃ cū gtō: vt inſula diues opū. Mō cū ablatiuo. Ci. li. ij. off. Pub. Craſſus tū cognomine diues: tū copijs ſunctus eſt edilitio maxīo munere. Et eſt generis oīs: facit enī accuſatiuū diuitē ⁊ hoc diues. Ouid. li. j. de arte. Addidit externo marmore diues opus. Hinc diuitior comparatiuum. Ci. Inde ille licentior ⁊ diuitior fluxit dithyrambus.

Diuito. as. pe. cor. diuitē facio. Actius. Nihil credo auguribus q̄ aures v̄bis diuitāt alienas: ſuas vt auro locupletēt dom⁹.

Diuitię numero tm̄ multitudinis ita ab opib⁹ differūt ꝙ diuitię ſint q̄b⁹ vtamur: opes vt alijs opitulemur. Cic. Sūt ergo diuitię ad neceſſariū vſum: opes v̄o ad magnificentiā.

Diuexo. as. varie vexo. Lactā. lib. vij. Ut ſi q̄ forte tū fuerint boni prede ſint ſceleratis ac diuexent vndiq̨.

Diuido. is. pe. cor. ſi. ſum. cōpoſitū: vr̃ ȝ eius ſimplex nō legerit. Et eſt diuidere ſeparare ptiri. Uirg. Diuiſuȝ īperiū cū ioue Ceſar hȝ. Ponit̃ ⁊ p p̄dicare Pla. ī aul. Me q̄dē hercle dicā palā nō diuides. Nō ⁊ p̄cidere dr apud Martialem.

Diuiſio vt Ci. lib. j. ad Heren. ea eſt per quā aperimus q̄d conueniat: quid in controuerſia ſit: vel per quā exponimus quibus de rebus dicturi ſumus.

Diuiſor cū ſit v̄bale nomē a diuido plerūq̨ apud Ci. criminis ē hicq̨ antiq̄tus diuiſores vocabant̃ q̄ pecunias inter trib⁹ viritim cādidatoȥ noīe diuidebāt in creādis magr̃atib⁹ quos Plau. curiaȥ magiſtros vocat. Cōſueuerāt enim petitores magr̃atuū apud romanos pecunia largitiōeq̨ ſibi ſtudia cōciliare ſuffragatoȥ: ⁊ p centurias tribuſq̨ diuidere nūmos. Ci. pro Plau. Quā tibi cōmodū eſt vnā tribū delige: tu doce id qđ debes p quē ſequeſtrem: quo diuiſore corrupta ſit. Eſt ⁊ diuiſor q̄ pueros corrūpit. Ci. Peto. Quid enī nō honeſtū eſt verbū diuiſor: At ineſt obſcenū cui rñdet intercapedo. Sūt ergo diuiſores nō ſolū crimīnoſi: ſed etiā obſceni tanq̄ȝ in obſceno coitu: prepoſteraq̨ libidine nates diuidantur. Qui ⁊ emaſculatores ⁊ pedicones dicuntur.

Diuiſo. as. pen. pro. crebro ſiue more conſueto vt partem mihi capiam diuido. Cic. lib. ix. Phil. In galliā inuaſit Antonius in Aſiam dolobella in alienam vterq̨ prouinciam: alteri ſe Brutus obiecit impetumq̨ furētis atq̨ omnia diripere cupientis vitę ſuę periculo colligauit.

Diuiduum a diuiſione: ſicut dimidium a dimenſione. Teren. in adel. Totum diuidiunt face ⁊ pro eo dimidio.

Diuidia. ę. tedium. Actius. Huius me diuidia cogit plus q̄ȝ eſt par loqui. Interdum etiam dicitur diſcordia.

Diuidicula caſtella ex quibus a riuo cōmuni aquam quiſq̨ in ſuum fundum ducit.

Diuiduū qđ ſeparabile ⁊ ſeparatū eſt. Cuius ↄ̃riū ē. Indiuiduū Plau. in Ru. Diuiduū talētū faciaȝ. i. in duas ptes diuiſum. Hinc diuidue: qđ vernaculo ſermone dicimus p la meitade Idē in Caſ. Nā qđ tibi egre eſt idē mihi eſt diuidue.

Dius dicitur generoſus απο του γιος. a Ioue. Uirgil. li. xj. Quas ipſa decus ſibi dia Camilla. Dius in compoſitione accipitur pro die vt perdius.

Dium ſubſtātiuū diurnū ſub celo lumen. Celū greci διον dicūt. vñ adhuc ſub dio fieri aliq̄d dicim⁹ cū non fit ſub tecto.

Diuus. a. um. idē qđ diuinus: qđ ēt diū dicimus q̄ſi απο του διος hoc eſt a Ioue genitū: vel q̄ȝ veteres in ſingulari diuȝ dicebāt hoc eſt deū: vñ nūc quoq̨ in plurali dicimus a dio

dij ſicut a deo dei. Cum autem dicimus diuã feminam intelligimus eam que ſua virtute diuinitatem meretur. Sic dicimus diuos imperatores: etiam dum ſunt in vita.

Diuinus. a. um. qḋ eſt dei: vel qḋ ad deũ ptinet. vt opus diuinũ res diuine que vt Aug. lib. j. aca. inq̇t dñr per quas hoĩ diuinatio ipſa contingit. Hinc diuinitas ſicut a deo deitas.

Diuinitus aduerbiũ ſignificat a diuinis ſiue a deo ſicut humanitus ab humanis rem demõſtrat. Diuine võ ⁊ humane ad deorum atq; hominum ſimilitudinem.

Diuinipotens qui in diuinis poteſtatem habet Apule. Saga ⁊ diuinipotem celum deponere.

Diuino. as. pe. p. non tñ de pterito dr: ſ; etiã de pſenti p veru; dico. vñ puerbiũ aiunt diuinare ſapientẽ: q; q̇ dicit verũ de his diuinus eſt. Ter. in Ecy. Plane hic diuinat. Nã. i. Plerũq; tñ diuinare ẽ augurari a quo diuinari pnidẽtia futurorũ: q̇ qñq; ẽt dr iudiciũ. Nã cũ de ꝯſtituẽdo accuſatore q̃rit̃ iudiciũ qḋ ſup ea re reddit̃ cuinã potiſſimũ ex duob⁹ pluribuſue accuſatio i reũ pmittat̃ ea res diuinatio appellat̃. Et vt ait. Caius Baſſus id iudiciũ diuinatio appellat̃: qm̃ diuinare iudicẽ quodãmõ oporteat quã ſniam ſeſe ferre par ſit. Alij diuinationẽ appellatã eẽ putãt: qm̃ cũ accuſator ⁊ reus due res q̃ſi cognate ꝯiunctęq; ſint: neq; vna ſine altera ꝯſtare poſſit. In h̄ tñ cauſe gñe reus q̇dẽ iã ẽ ſ; accuſator nõdu; ẽ: ⁊ iõ diuinatiõe ſupplẽdũ ẽ q̇ſnã accuſator futurus ſit. Ita Ci. pma verrinaꝝ diuinatio ĩſcribit̃: q; nõ de facto: ſ; de futuro q̃rit̃ q̇ eſt diuinatio vter debeat accuſare. Ci. an Cecili⁹ Alij putant diuinationẽ dici ꝙ res agat̃ ſine teſtib⁹ ⁊ ſine tabulis ⁊ his remotis argumenta leuia ſequant̃ ⁊ iudices q̃ſi diuinẽt. Huius cõpoſitũ eſt pdiuino: qḋ Ply. poſuit p pſenſio cũ ait lib. x. Tũ vniuerſę prouolãt ſi dies mitis futurus ẽ Prediuinant eni vẽtos imbreſq;: ⁊ tunc ſe ꝯtinent tectis.

Diu aduerbium pro die: a quo ſit Interdiu. Plau. Nec noctu nec diu queitus. Interdum ſignificat longo tempore. Unde ſit diutius longiori tempore.

Diutiſſimum longiſſime tempore. Tamdiu tanto tempore: q̃; diu quanto tempore. Iamdiu olim.

Diutile. penul. cor. aduerbium diminutiuum ſignificat aliquãdiu. Gel. Cum diutile tacitus cogitando fuiſſem.

Diutinus. a. um. pe. cor. longe ſeu continuus. Ci. Libertatis deſiderio: tedioq; diutine ſeruitutis.

Diuturnus. a. um. idem quod diutinus a diu deriuatum. Cice. Diuturni ſilentij.

Diurnus. a. um. a die ſit: ſicut nocturnus a noctu. vnde ⁊ diurni dicuntur libri in quibus ſcribuntur geſta ſinguloꝝ dierũ vulgo zornales dicuntur. Iuue. Lõgi relegit trãſacta diurni Alias diurnũ accipit̃ pro victu atq; mercede vnius diei. Sene. Diurnũ accipit: in centiculo dormit. Idem lib. ij. contro. Conſors modo omnis fortune diurnum petam.

Diurno. as. diu viuo: ſicut perenno. as.

D ante D

Do. as. dedi datũ. Cuius cõpoſita ſi ſint ex monoſyllabis ppoſitionib⁹ ſũt tertie ꝯiugatiõis ⁊ pteritũ gerͤminãt: vt reddo is. reddidi. pdo is. pdidi. Excipit̃ ſedo as. aui. ex ſe ⁊ do. Et dr vbũ datiuũ qm̃ vltra accuſatiuũ poſtulat datiuũ ⁊ q̇cq̇; dare ſedulo reperit̃. Et ita dtõ delectat̃: vt qñq; duos dtõs exigat. p ad ſcribere ſeu ĩputare q̃;q; alter eoꝝ nõ ſp ponat̃: ſed ſubintelligit̃. Ci. li. ij. of. Ne Marco q̇dẽ Seio vitio datũ ꝙ in caritate annone aſſe modiũ dedit pplõ. Ter. vnũ tñ expſſit. Nũc q̃; rem vitio d; q̃ſo aĩaduertite: ſubintelligit̃ poete. Plau. in am. Nũc tibi hãc paterã q̇ dono mihi ob virtute; data ẽ alemena tibi dono. Hic dono vtrũ caſus datiui an ablatiui ſit dubiũ vr̃. Utroq; mõ ſumi poſſe cẽſeo. In dtõ p dedico capit̃. Si ãt ablatiuũ eẽ velimus vt dono ſit q̃ſi noĩe doni. Tũc do a ppria ſigatione nõ recedit. In qua Plau. tñ ipſi verbo accuſatiuũ vltra accuſatiuũ ſine ppoſitiõe dedit: ſ; appoſitiue. Sic. Eſt ager ſub vrbe. Hic vobis eũ dabo dotẽ ſorori. i. vt ſit dos: vl̃ noĩe dotis vel p dote. Aliqñ vltra datiuũ ponit̃ accuſatiuus cũ ad Ci. Cornifi. Lr̃as ad te nũq; habui cui darẽ: q̇n dederim. Idẽ ad. Q. Fratrẽ. Oculos aũt nã nobis vt equo ⁊ leoni ſetas ⁊ caudã ⁊ aures ad motus aĩoꝝ declarandos dedit. Aliqñ pter datiuũ ponit̃ accuſatiuus cũ in Ter. in phor. Dic q̇d velis dari tibi ĩ manũ vt herus his deſiſtat litibus. Nõnunq̃; accuſatiuus ponit̃ cũ ad ⁊ datiuus remouet̃. Ci. li. ij. phil. Ad ſepulturã corpus victrici ſui negat a me datũ. Interdũ ipſe actũs cũ in ponit̃ Plau. ĩ Cap. Hoc ſi faxis dabo in caueã. Ci. Ter. Inuiã qḋ te des hoc tpe nihil eſt. i. ponas. ſeu inducas. Qñq; regit ablatiuũ cũ ppoſitione poſt datiuũ vt ſit qñ damus p aliquẽ aliq̇d alicui ab aliquo Plau. in Cap. Seq̃re me viaticũ vt idem a trapezita tibi eadẽ opa a ptore ſumas ſyngraphũ. Qñq; nõ p abltm̃ ſ; p accuſatiuũ cũ p. Col. li. ix. Aſcẽſus deĩde auibus ad tabulata per vtrãq; cellã dat̃. Sepius tñ poſt accuſatiuũ datiuum regit ⁊ hoc varijs actibus applicari ſolet. Plau. in epiſt. Si equũ ſit me plus ſapere q̃; vos dederim vobis ꝯſiliũ cautũ qḋ laudetis. In Cur. nũc rei diuine operã dabo. In Mer. Me toxico morti dabo. In Cap. Do tibi operã ſi q̇d eſt qḋ me velis. Gel. Tretẽſes quoq; plia ingredi ſolitos memorie datũ eſt. Capit̃ ẽt ſicut vendo: vt ꝙ in caritate annone aſſe modium pplõ dederit. Itẽ dare eſt offerre obijcere. Ter. in Ecy. Profecto hoc ſic eſt vt puto oĩbus nobis: vt res dant ſeſe ita magni atq; humiles ſumus. Itẽ accipere. Idẽ in eadẽ Dabo iuſiurandũ nihil eẽ iſtoꝝ tibi. Itẽ inferre inducere. Uirg. Magnã dabit ille ruinã arborib⁹. Itẽ pmittere. Terẽ. in Ecy. Si mihi fidẽ das te taciturã: dicã. Ite; pmittere: vt apud aplm ad romanos. Dedit illis deus ſpm̃ cõpunctionis. i. pmiſit vt haberẽt ſpm̃ cõpunctiõis. Itẽ dicere. Ter. in Heau. Nũc q̃; obrẽ has ptes dedicerim paucis dabo. Itẽ obtẽperare. Ide; in Adel. Da te mihi. i. accõmoda te mea volũtati. Itẽ pſtituere. Mar. Caſta igit̃ nulla ẽ caſte ſũt mille q̇d ergo caſta facit nõ dat: nõ tñ ille negat. Itẽ facere. Terẽ. in Adel. O eſchine pol haud paternũ iſtuc dediſti. Itẽ ꝯcitare vt apud eundẽ in Eu. Ludũ iocũq; dices fuiſſe illũ alterũ pre vt hui⁹ rabies q̇ dabit. Dare penas ẽ ſuſtinẽ. Lac. li. vij. S; tñ docẽt nos ſancte lr̃e queẽadmodũ penas ĩpij ſũt daturi. Dare veniã eſt ꝯcedere qḋ petit̃. Ter. Da veniã q̃ſo filio tuo. Ci. de ora. Dabis hãc veniã mi frater. Dare operã eſt adiuuare ĩſeruire. Terẽ. in phor. Nos operã dabamus phedrie. Dare ptãtẽ eſt rẽ in alterius arbitrio pmittere. Ply. Ut q̇q; ſuaꝝ oĩu; reꝝ ptãtẽ auunculo dederat: dare fidẽ eſt aliq̇d ſancte pmittere. Dare in manũ ſig̃t ſeparatim: ⁊ ſine arbitrio aut ĩterpte vt cũ puaricator aut iudex corruptus accipit pecuniã. Do me in diſciplinã ſig̃t do operã diſcipline. Amb. S; relictis oĩbus in diſciplinã ſe ppheticã daret. Datũ eſt. i. fato decretoq; ꝯceſſum eſt: vt non dabit̃ regnis iſtoc phibere latinis. Huius vbi cõpoſita ſũt. Abdo. Addo. Cõdo. Circũdo. Credo. Dedo. Edo Indo. Obdo. Perdo. Prodo. Predo. a quo ⁊ pdor paſſiuũ de quo alibi. Reddo. Subdo. Sedo. Satiſdo peſſundo. Uenundo. Trado ⁊ Mando.

Doceo. es. cui doctũ. Cuiuſcũq; rei cognitionẽ do. ꝯſtruiturq; cũ duob⁹ accuſatiuis: vt doceo te lr̃as: aliqñ cũ vno tm̃ l; ali⁹ poſſet ĩtelligi: aliqñ ptiũ exp̃mit̃ in abltõ vel gtõ. Ci. li. ij. phi. Iã ĩuideo magr̃o tuo q̇ te tãta mercede q̃;ta iam pferã: nihil ſapere docuit Iuue. Cẽta griſogonus q̃;ti doceat: vel pollio q̃;ti: aliqñ cũ abltõ. Ci. Peto. Socratẽ fidib⁹ docuit. Uirgi. lib. vij. Paucis aduerte docebo. aliqñ cũ abltõ cũ de Sal. in Iug. Tã etſi legatos miſerat q̇ ſenatũ de cede fr̃is de fortunis edocerẽt. aliqñ abſolute. Uirg. Docuit poſt exit⁹ ingens Ponit̃ ẽt docere p monere qḋ q̇dã barbare dicũt aduiſare Ci. apio. Pu. Ne lr̃as q̇dẽ vllas accepi q̇ me docerẽt q̇d ageres: aut vbi te viſurus eſſem. Hui⁹ cõpoſita ſũt addoceo. Dedoceo. Edoceo. Perdoceo: q̇ ambo ſig̃nt pfecte doceo. Sal. Ci. p legatos cũcta edoct⁹. Plau. ĩ ſti. Nã illa oẽs artes pdocet. pdoceo pus doceo. Sal. ĩ Iug. Ceteꝝ illi q̇ cẽturijs perãt pdocti a duce arma ornatumq; murauerãt. Subdoceo loco alicui⁹ doceo Aug. lib. viij. cõ. Nebridius amicitie nr̃e ceſſerat: vt oĩum nr̃m familiariſſimo. Uerecũdo mediolanenſi ⁊ ciui ⁊ grãmatico ſubdoceret vehementer deſideranti.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN